

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

Yıl: 6

Sayı: 19

12-2016

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim
Jamaat KdÖR
Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Deutschland

İçindekiler

Editörden	2
Kuran-ı Kerim	3
Hadis-i Şerif	4
Kelamü'l İmam	5
İngiliz Fidanı Suçlamaları ve Gerçekler	7
Osmanlı Devleti ve İngilizler	24
"Ben Okla Değil Delille Savaşırım"	26
İngiliz Çıkarlarının Gerçek Savunucuları	31
Sultan Abdülhamit ve İngilizler	53
Dr. İkbâl ve İngilizler	55
Prof. Dr. Ethem Ruhi Fırlalı'nın açık itirafı	55

اداریہ
قرآن کریم
حدیث
کلام الامام
خود کاشته پودا
سلطنت عثمانیہ اور انگریز
قصیدہ
انگریزوں کے مفادات کے اصل محافظ
سلطان عبدالحمید اور انگریز
ڈاکٹر اقبال اور انگریز
ایک ترک یروفیسر کا اعتراف

Editörden

İslam'ın cihad meselesi, Peygamber Efendimiz^{sav} ve asr-ı saadetten sonra, asıl amacı ve hedefinden saptırılarak, kişisel çıkarları elde etmek için kargaşa ve huzursuzluk aracı olarak kullanılmıştır. 1857 senesinde Hindistan'da, Hindu, Sih, Müslüman vesair yerel halk tarafından "Sipahi Ayaklanması" adı altında bir isyan meydana gelmişti. Bazı kimseler de bu isyanı, cihad gibi göstermeye çalıştılar. O devirde Hindistan'da, Müslümanlar arasında büyük saygı gösterilen Osmanlı Halifesi Sultan Abdülmecid, bir fetva yayınlayarak, bu ayaklanmanın bir cihad değil, devlete karşı isyan olduğunu ve Müslümanların İngilizlere karşı böyle bir isyana katılmamalarını telkin eden bir mektup gönderdi ve tarihi kaynaklara göre bu mektup camilerde okundu. Ayrıca İngiliz Hükümetine, o devirde büyük bir meblağ sayılan 1000 sterlinlik maddi yardımda bulundu. Böylelikle Osmanlı Halifesi Müslümanlar üzerindeki nüfuzunu kullanarak, İngiliz Hükümetine büyük destek sağladı.

Vadedilen Mesih ve Mehdi (as) ise 1857 yılında daha genç bir delikanlıydı ve Ahmediye Cemaatinin izi dahi yoktu. Babası Sünni bir Müslümandı ve Sünni Müslümanlar arasında Osmanlı Halifesine büyük saygı ve bağlılık vardı. O, ezanı, Kuran'ı, namazı yasaklayıp camileri ahıra çeviren Pencap'taki zalim Sih iktidarına karşı, İngilizlere 50 atlı süvari ile destek verdi. Babasının verdiği bu destek, sanki Vadedilen Mesih hazretlerinin ve Ahmediye Cemaatinin İngilizlere verdiği destekmiş gibi gösterilerek kara propaganda yapılır. Halbuki Osmanlı Halifesi bile, hem de gayri müslim Sih veya Hindu iktidarına karşı değil, Delhi'deki zayıf Müslüman iktidara karşı İngiliz Hükümetini desteklemişti.

Kısacası 1857'deki isyanın bastırılması ve Hint Müslümanlarının İngilizlere itaat etmesinde Osmanlı Halifesinin büyük rolü olduğunu kimse inkâr edemez. Ancak, sanki sadece Ahmedi Müslümanlar Hindistan'da İngilizlere itaat ediyormuş da diğer Müslümanlar İngilizlere karşı hep başkaldırmaktaymış gibi bir söylenti yaymak apaçık bir yalandan başka bir şey değildir. Çünkü İngiliz iktidarı boyunca Hintli Müslüman dini gruplar dâhil hiçbirisi İngilizlere karşı silahlı cihat yapmamıştır. Tersine Osmanlı Halifesi Sultan Abdülmecid gibi, Hindistan'daki Şii ve Sünni din bilginleri de, İngilizlere isyan etmenin haram olduğunu ve İngiliz iktidarına itaat etmenin dini bir vecibe olduğuna dair fetvalar yayınlamışlardır.

Müslüman Ahmediye Cemaati ile diğer Müslüman gruplar arasındaki fark, aslında bir prensip farkıdır. Müslüman Ahmediye Cemaati, herhangi bir iktidara karşı, isyanın bütün yollarını ve şiddetin her türlüünü, Kuran-ı Kerim'in öğretisi gereği haram saymaktadır. Diğer Müslüman gruplara gelince, onlar İngilizler Hindistan'da iktidarda iken, "Mirza Gulam Ahmed İngiliz iktidarını yıkmak için cemaatini kurdu," diye İngiliz makamlarına şikayetlerde bulunurlardı. Vadedilen Mesih (as) ise böyle bir suçlamanın doğru olmadığını ve onun isyan değil barış ve huzurdan yana olduğunu sık sık dile getiriyordu. Nitekim onun eserleri, bu suçlamalar ve kendini savunmak gayesiyle verdiği cevaplarla doludur. Müslüman Ahmediye Cemaati, iktidara itaat konusundaki tutumunu ilk günden beri korumaktadır. Ancak bunun tersine, Hint kıtasındaki Müslüman gruplar, İngilizler Hindistan'ı terk edince, önceki tutumlarını ve suçlamalarını değiştirip, İngilizler Mirza Gulam Ahmed'e ve Mirza Gulam Ahmed İngilizlere destek verdi diye propaganda yapmaya başladılar.

Biz de, dergimizin bu sayısında, tarihi belge ve bilgiler ışığında bu konuya etraflıca ışık tutmaya çalıştık. Gerçeği arayan okuyucularımıza faydalı olması umduyla.

Kuran-ı Kerim

Furkan suresi, 5-10

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرِيهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ
 آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
 فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٦﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا
 الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ
 فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٨﴾ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ
 مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ
 صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

5. İnkâr edenler dediler ki: "Bu ancak onun uydurduğu bir ya-
landır ve diğer insanlar (da) ona, bunun için yardım ettiler."
- Şüphesiz onlar, (büyük bir) haksızlıkta bulundular ve yalan uy-
durdular.
6. Onlar, "(Bu Kur'an,) onun yazdırdığı eskilerin masallarıdır.
Bunlar, kendisine sabah akşam okunmaktadır," dediler.
7. De ki: "Bu (Kur'an'ı) göklerin ve yerin sırlarını bilen (Allah) in-
dirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayan ve çok rahmet edendir."
8. Onlar dediler ki: "Bu Peygamber'e ne oldu? Yemek yer ve
pazarlarda dolaşır. Neden ona, yanında durup (insanları) uya-
ran bir melek indirilmedi?"
9. "Yahut kendisine bir hazine indirilseydi veya (meyvesini) yi-
yeceği bir bahçesi olsaydı!" Zalimler, "Siz ancak yemek yediri-
len bir adamın arkasından yürüyorsunuz," dediler.
10. Bak, bunlar senin hakkında nasıl sözler uydururlar. Onlar,
(doğru yoldan) sapmışlar, (doğru söz söylemek üzere de) bir
yol bulamazlar.

Hadis-i Şerif

Kendiniz için hoşlandığınız bir şeyi kardeşiniz için de sevip isteyin

عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لَا خِيَةَ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ
(بخاری)

Tercüme

Hiz. Enes'in rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyurdu:

"Canımı elinde tutan Allah adına yemin olsun ki, biriniz kendisi için sevdiği bir şeyi kardeşi için de sevmeye-
diği müddetçe mümin olamaz." (Buhari)

Açıklama

Bu hadis İslam kardeşliğinin gerçek ölçüsüdür. Ku-
ran-ı Kerim, **انما المومنون اخوة** diyerek bütün
Müslümanların birbirinin kardeşi olduğunu söyle-
miştir. Peygamber Efendimiz ﷺ bu hadiste bu kar-
deşliğin yüce standardını açıklamıştır. O, Allah adına
yemin ederek, bir Müslüman kendisini için sevdiği
bir şeyi mutlaka kardeşi için de sevmeli diyerek
müminlerin kardeşliğinin gerçek ölçüsünü açıklar. O,
birkaç kelime ile Müslümanlar arasında meydana
gelebilecek olan her türlü alakasızlık ve yabancılığın
kökünü kurutmuştur. Ancak ne yazık ki çağımız-
daki insanların çoğu kendi egosu ile meşguldürler.
Onlar bu hastalıktan dolayı her iyi olan şeyi kendisi
için toplarken başkalarını her hayırdan mahrum
etme çabasındadırlar. İşte bu insanlardan Kuran-ı
Kerim şöyle bahseder:

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا
يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

Ölçü ve tartıyı eksik tutanlara azap vardır. Onlar,
insanlardan ölçüp aldıklarında, tam alırlar. (Ancak)
kendileri onlara ölçüp tartarak verdiklerinde, eksik
verirler. Bunlar, büyük günün (kararını dinlemek
üzere) kaldırılacaklarını bilmiyorlar mı?¹

İşte İslam bu ego hastalığının kökünü kurutmayı
emreder. Ona göre gerçek bir Müslüman kendisi
için sevdiği bir şeyi mutlaka kardeşi için de sevmeli.

Ancak bunun manası şeriatın yakınlar verdiği özel
haklar terk edilmeli, demek değildir. Mesela bir ba-
ba küçük çocukların ve eşinin bakımından sorumlu-
dur. Çocuklar yaşlı anne babanın bakımından so-
rumludurlar. Aynen bunun gibi İslam, varislerin his-
selerini kararlaştırmıştır. Eş, evlat, anne-baba
vesairenin verasetteki payları bellidir. İslam, bunlar
dışındaki akrabalar, komşu ve arkadaşları da gözet-
meyi telkin eder. Kısacası kararlaştırılan bu haklar
her halükarda öncelikli tutulacaktır. Ancak bunlar
haricinde genel ilişkiler ve muamelelerde İslam,
kendisi için sevdiğini Müslüman kardeşin için de sev,
diye telkin eder ve her Müslüman'dan bu davranışı
umar. Ölçüsü, kendisi için ne ise başkaları için de
aynı olmalı. Başka bir hadiste Efendimiz ﷺ bütün
Müslümanlar bir vücudun farklı uzuvları gibidir, bir
uzuv sancılandığında bütün vücut onu hisseder,
buyurmaktadır. Aynen bunun gibi bir Müslüman'ın
sancısı bütün millet hissetmelidir. İşte Peygamber
Efendimizin ﷺ bizi götürmek istediği kardeşliğin
yüce standardı budur. Keşke biz bu öğretinin değe-
rini idrak edebilesek.

Hiz. Mirza Beşir Ahmad^{ra}, Çalis Cevahir Pare, Çev. Raşit
Paktürk

¹ Mutaffin suresi, ayet 2-6

Maneviyat

Kelamü'l İmam

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam^{as}

Abdalların alametlerinden bir tanesi de, çok iyi beslenen çocuk gibi büyütülmeleridir. Fıtratları bakımından ise, en hızlı yüzen balığa benzerler. Bereketleri, devamlı yağan yağmur gibidir. Doğruluk, sökülmiş ağaç gibi olunca, onlar zuhur ederler. Onlardan yoksun kalınan vakit, yağmursuz zamana benzer. Fitne ve fesatların çoğalması, onların gelişinin kokusu ve nurlarının irhasıdır.¹ Onlar, Allah^{cc} yolunda hızla koşan at gibidirler. İnsanların sırlarını, sanki içi açılmış da önlerine dökülmüş gibi bilirler. Gelmeleri nur iken, gitmeleri ise karanlıktır. Milletin ve dinin şenliği ve yeryüzünde Allah'ın^{cc} hüccetidirler. Mesajları, yıldırımın parlaması ve denizin dalgalanması gibi yayılır. Saadetli kimseler, onlara ceylanın yuvasından çıktığı gibi koşup gelirler. Akıllarında kusur olanlar haricinde, ümmetin hayırlıları onları kabul ederler. Saadetli kimseler, onlara ceylanın yuvasından çıktığı gibi koşup gelirler. Akıllarında kusur olanlar haricinde, ümmetin hayırlıları onları kabul ederler. Onları inkâr edenler, bugün yakılmış ateş gibi aevlenseler de, son nefeslerini verirken, (küfürlerinin neticesini) mutlaka öğreneceklerdir. İnkârcılar dünyayı tercih ederler ve onu kalplerinin mabedi kılarlar. Tavuk ile ilişki kurmak isteyen horozun, kanatlarını açıp koştuğu gibi, onlar dünyaya meylederler. Onları reddedenler, ahmaklıkta örülmüş halat gibi katıdırlar. Onlar yemyeşil dal gibi değil, tersine küflenmiş yemek gibidirler. Onlar cimridirler ve içlerinde hiç hayır bulunmaz. Ama Allah'ın^{cc} bütün peygamberlerine iman edenler, verimli tepelerde bulunan şecere-yi tayyibe¹ benzerler. Temiz kılınan millet için el ve ayak hükmünde olanlar, işte bunlardır. Gözleri açıldığı için, Allah'ın^{cc} yolunda delikanlı gibi koşarlar. Onlar beşeri durumlarından çıkarılırlar ve iman tomurcukları, İlahi nur ile meyve verir hale gelir. Onlar, aslan oldukları halde kötü ahlaklı değildirler. Dünyayı terk ettikleri için hafiftirler ve bundan dolayı sürekli Allah'a^{cc} uçmaya devam ederler. Koşarken ayakları ağırlaşmaz. Onlar içlerini öylesine süpürürler ki, içlerinde bu dünyadan bir zerre dahi kalmaz. Amellerinin hepsi ahiret içindir ve sadece onun için çaba sarf ederler. Onlara, delinmemiş irfan incileri bağışlanır. Onlar, marifetin en incelerine sahip olurlar. O kadar ki, kibirli, ahmak kimse, bunların mülhit olduklarını zanneder. Sen, yüzlerini ince ve yumuşak dal gibi görürsün. Rablerini tanıdıkları için, çehreleri kararmaz ve umutsuzluğa kapılmazlar. Gökte, onlar için bir saygınlık vardır. Bundan dolayı Allah^{cc}, onlara saygısızlık edenlerle veya onların kanını akıtanlarla savaşır. Netice olarak da, onlar yakalanır ve kökleri kazınır. Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. Aşırı inattan dolayı, kalpleri hastalığa yakalanmıştır.

Siretü'l Abdal dördüncü bölüm, Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani ^{aleyhisselam}, Aralık 1903 Çev.: Raşit Paktürk

İngiliz Fidanı Suçlamaları ve Gerçekler

Müslüman Ahmediye Cemaati İmamı Mirza Tahir Ahmed Hazretleri'nin 1 Şubat 1985'de Londra'nın Fazl Camiinde verdiği Cuma hutbesi metnidir.

Kelime-i Şahadet, istiaze ve Fatiha Suresi'-ni okuduktan sonra, şu ayetleri (25:5-7) okudular:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ
وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا
وَزُورًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٦﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ
الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧﴾

Ondan sonra şöyle buyurdular:

"Geçen hutbemde çok eski bir sözüme istinaden Allah'ın^{cc} izniyle Pakistan Hükümeti tarafından Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında yayınlanan resmi broşür hakkında beyanatta bulunacağımı ve bu broşürde ileri sürülen bütün itirazları teker teker inceleyeceğimi bildirmiştim. Geçen cuma hutbesinin başında okuduğum ayetlerde Allah^{cc}, Hz. Muhammed'e^{sav} itiraz edenlerin aslâ bu konuda yeni birşey ortaya koyamayacak veya ileri süremeyeceklerini, aksine daha önce geçmiş milletlerin kendi peygamberlerine yaptığı suçlamaların aynısını tekrarladıklarını izah etmiştir. Gerçek şu ki, Hz. Muhammed'den^{sav} önceki peygamberlere yapılan itirazların aynısı, Hz. Muhammed'e^{sav} de çağdaşları tarafından aynen yapılmıştır. Bu daimi bir kuraldır. Her çağda bir Peygamber'e yapılan itirazlar aslında

eskiden beri varolan ve sık sık tekrarlanan itirazların aynısıdır.

İlk peygambere yapılan itirazların detayları bilinmemektedir. Ne olursa olsun ona yapılan itirazlar hiç şüphesiz ilk defa yapılmıştır. Fakat ondan sonra bu gelenek hep süregelenmiştir ve Kur'an-ı Kerim'de dahi bu geleceğe işaret edilmiştir. Demin okuduğum ayetlerde bile böyle bir itiraza açık bir şekilde atıf yapılmıştır. Hz. Muhammed'e^{sav} inanmayanlar kendisine hangi itirazda bulunurlardı? Bakın bu konuda Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmuştur: "Yani bu kâfirler, Hz. Muhammed'in^{sav} sadece bir yalan uydurduğunu, arkasında da kendisini bu konuda destekleyen başka bir millet bulunduğunu söylerler."

Hız. Muhammed'e^{sav} yardım ettiği söylenen millet hakkında, Kuran'da başka bir yerde "Acem milleti" olduğunu söyledikleri bildirilmiştir. Buna cevaben Allah^{cc} şöyle demiştir: Eğer Acemlerden birisi Hız. Muhammed'e^{sav} yardım ediyorsa ve yazıp kendisine veriyorsa, böylece kendisi bir Acem yardımıyla peygamber olduğunu ileri sürmüşse, neden ileri sürdüğü sözlerde bir acemilik yoktur? Kendisine yardım eden bir Acem (Arap olmayan) olsun ve konuşma tarzı o Acem'den tamamen farklı olsun! Bu nasıl mümkün olabilir?

Modern araştırmacıların asılsız yakıştırmaları

Asrımızda Vadedilen Mesih Hız. Ahmed'e^{as} edilen itirazlar bile, Kur'an-ı Kerim'in bu ayetleri ışığında, sık sık tekrarlanan eski itirazların tamamen aynısıdır. Aralarında eski peygamberlere karşı ileri sürülen fakat Vadedilen Mesih Ahmed'e^{as} edilmemiş olan bir tek itiraz yoktur. Çoğu kez Hız. Muhammed'e^{sav} edilen itirazların aynısı, kendisine tam olarak bağlı olan ve kendisini candan seven sadık ve temiz hizmetçisi Hız. Ahmed^{as} hakkında da tekrarlanmıştır. Gerçekten de Pakistan Hükümeti tarafından Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında yayınlanan broşürde bile, bu Cemaat'in "İngilizler'in diktiği fidan" ve Hız. Ahmed'in^{as} de "İngilizler'in tayin ettiği sahte peygamber" olduğu konusu üzerinde özel olarak durulmuştur. Broşürde kullanılan kelimeler şunlardır: "Modern araştırmacılar Ahmediyet'in, kendi imparatorluklarının menfaatlerini korumak gayesiyle İngilizler tarafından dikilen bir fidan olduğunu ispat etmişlerdir."

Bu modern "araştırmacılar" kimdir? Bu konuda broşürde bir bilgi verilmemiştir. Bu "modern araştırmacılar"ın "araştırmaları" nedir? Bu soru ile ilgili bir açıklama broşürde yer almamaktadır. Aksine tam anlamıyla uydurulmuş bir düzmece ileri sürülmüştür. Yalnız ifade şekli, Batı âlemi veya bu asrın entelektüel kişilerinin genelde kabul edebilecekleri türden, adeta bir araştırma dili biçimindedir. Öyle ki, gerçekten bu çağın "Modern araştırmacıları!" Ahmediyet'in, İngilizler'in eliyle dikilmiş bir fidan olduğu nu ispat etmişlerdir!!!

Araştırmanın iç yüzü

Broşürde adı geçen sözde araştırmada, onların söylediklerine göre İngiltere'deki bir matbaada yayınlanmış olan bir kitaptan bahsedilmiştir.² Güya bu kitapta belirtildiğine göre İngilizler, kendi parlamentolarında Hindistan'ı zapt edebilmek gayesiyle oraya sahte bir peygamber tayin edilmesine karar vermişler. Bu sahte Peygamber'in adı "Zilli Nebi" olacakmış. Güya "Zilli Nebi" tayin ederek onun vasıtasıyla bütün Müslümanları kontrol altına almayı tasarlamışlar.

Ben Londra Fazl Cami'i İmamı'na bir mektup yazdım. Bu mektupta böyle bir iddianın hiç şüphesiz gerçek dışı olduğunu, mamefi, kendisinden o kitabı görmesini ve içinde böyle birşey bulunup bulunmadığını araştırmasını, broşürdeki iktibasın değiştirilmiş olabileceğini göz önünde bulundurarak, araştırmasını da bu yönde yürütmesini istedim. İmam Bey, bana yazdığı cevapta böyle bir kitabın zaten hiç bulunmadığını bildirdi. Bunun üzerine kendisinden tekrar araştır-

² The arrival of British Empire In India, Cited By Ajami Israil.

masını ve matbaalardan da soruşturmasını istedim. Aldığım cevap şuydu: "Uzun araştırmalarımız neticesinde kitap bir yana, broşürde adı geçen böyle bir matbaanın olmadığını öğrendik." Biz yine de işin peşini bırakmayarak, bu meseleyi "British Museum" ve diğer birçok önemli müessese aracılığı ile soruşturduk. Her taraftan olumsuz cevaplar geldi. Böyle bir kitabın hiç mevcut olmadığını, ne böyle bir matbaanın ne de böyle bir kitabın aslâ varolmadığını, bu sebepten dolayı bir referans veremeyeceklerini bildirdiler. Pakistan Hükümeti'nin sözde modern araştırmacılarının(!) yaptıkları araştırmaların içyüzü işte budur. İnsan bunun için araştırma kelimesini kullanmaktan utanır. Ne var ki Pakistan Hükümeti bu saçmalığa "modern araştırma" adını verip bunu övünerek kamuoyuna sunmuştur.

Broşürün değişik yerlerinde bayağı ve çirkin sözler kullanılmıştır. Dediklerine göre Vadedilen Mesih Ahmed^{as}, İngilizler'i haddinden fazla abartılı bir şekilde övmüş hatta pohpohlayarak yağ çekmiştir. Onun İngilizlerin diktiği bir fidan olmasının ilk delili işte budur. İkinci delil de Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Ahmed'in^{as} kendi yazısıdır. Sanki Hz. Ahmed^{as} kendisi de İngilizlerin diktiği bir fidan olduğunu kendi lisanıyla kabul etmiştir. Ben bu her iki delil ile ilgili olarak bugün bazı gerçekleri Cemaat'e bildirmek istiyorum.

Sih iktidarında Müslümanların kötü durumu

Söyleyeceğim ilk söz şu ki Hz. Ahmed^{as} gerçekten İngilizleri övmüş, hatta birçok defa övmüştür. Fakat her seferinde sebebini de özet olarak şöyle açıklamıştır: Ben İngilizleri methetmekteyim, çünkü Sihler zamanında

Hindistan Müslümanları, bilhassa Pencap Müslümanları son derece kötü bir duruma düşmüşlerdi. Hatta onlara hiçbir hak tanınmıyordu. Sih iktidarı Müslümanlara başka hiçbir yerde görülmemiş bir zulüm yapmıştı. Bu ateş çemberinden bizi İngiliz Hükümeti çıkardı ve bize bütün haklarımızı yeniden sağladı. Bu sebepten dolayıdır ki ben bu hükümeti övmeye mecburum, çünkü bu yalnız eski peygamberlerin sünneti olmakla kalmayıp insanca davranmanın da gereğidir. Sihler zamanında Müslümanlar son derece acınacak ve vahim bir durumdaydılar.

Vadedilen Mesih Ahmed Hazretleri'nin sözlerinin özeti işte budur. Fakat Müslümanlara nazaran Sihler ile daha yakın ilişkileri olan Hindu araştırmacılar bile bunu aynen kabul etmektedirler. Ben bugün hutbem için, biri bir Gayr-i Müslim'e, diğeri de Ahmedi olmayan bir Müslüman'a ait olmak üzere iki tane iktibas seçtim. Bu da İngilizlerin gelecek, Müslümanları Sih zulmünden kurtardıkları zaman, Müslümanların ne durumda olduklarını gösterecektir. Tulsi Ram adlı bir Hindu araştırmacı, 1872'de yayınlanan Şer-i Pencap (Pencap Arslanı) adlı eserinde şöyle demiştir: Başlangıçta Sihler'in alışkanlıkları her şeyi yağmalayıp elde etmekte. Elleri geçirdikleri her şeyi yağmalayıp Cemaatleri arasında bölüşürlerdi. Sihler'in Müslümanlara karşı hususî düşmanlıkları vardı. Yüksek sesle ezan okutmazlardı. Camileri işgal ederek içinde Garant³ okumaya başarlardı. Çok içkiciydiler. Görenlerin anlattıklarına göre başka dinlere mensup olanların topraktan yapılmış kaplarını ele geçirerek üzerine beş defa pabuç vururlar, ondan sonra pak ve

³ Sihlerin kutsal kitabı (Çev.)

temiz olduğunu kabul ederek içinde yemek pişirirlerdi."

İşte böyle bir Sih iktidarından Müslümanları İngilizler kurtarmıştır. Değişik tarih kitaplarında onlarla ilgili çok detaylı ve insanın içini sızlatan olaylar zikredilmiştir. Muhammed Cafer Tanesari'nin "Sevanih-i Ahmedi" adlı eserinde, Vadedilen Mesih'ten önceki asrın müceddidi olan Seyyid Ahmed Barelevî Hazretleri'nin şöyle dediği kaydedilmiştir: "Pencap eyaletinde yolculuk ederken su içmek gayesiyle bir kuyunun yanında durduk. Birkaç Sih kadının o kuyudan su çektiklerini gördük. Yerli dili bilmediğimizden elimizle ağzımızı göstererek susuz olduğumuzu ve su içmek istediğimizi anlattık. O kadınlar sağa sola bakındıktan sonra, "Peştu" dilinde Afganistanlı Müslümanlardan olduklarını ve Afganistan'ın değişik semt ve yerlerinden Sihler tarafından zorla kaçırıldıklarını bize anlattılar."

Bu iktibas Seyyid Ahmed Barelevî Hazretleri'nin biyografisinden alınmıştır. Bundan başka "Encyclopedia Of Sikh Literature"de Sih zulümleriyle ilgili açıklamalar okuyanın içini sızlatır. Bu eserde Sihler'in Müslüman kadınların ırzlarına geçtikleri, camilerini yakıp yıktıkları; bazen de camileri ahır olarak kullandıkları ve içlerine eşek bağladıkları; Müslümanları katlettikleri; bilhassa ezan okudukları için onları öldürdükleri; bütün bunlar detaylı bir şekilde zikredilmiştir.

İngilizler'i övmesinin gerçek sebebi

Kısacası o çağ, Sihler'in Müslümanları bütün haklarından mahrum bıraktığı bir çağ idi. Hoş ezan okumak Pakistan'da bugün bile Müslüman Ahmediye Cemaati'ne yasaktır ya! Bu artık eski bir hikâye değildir. Bugün söz konusu olan mesele şudur: Bu haksızlık

ve zulümden Müslümanları kurtaran millete teşekkür edilmezse, acaba bu insanlığa sığar mı?

Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'e^{as} yapılan suçlamalardan bir tanesi de İngilizlerin diktiği fidan olduğunu kabul ettiğidir. Başka bir suçlama da şudur: Güya İngilizler kendisini Cihad'ı ortadan kaldırmak üzere tayin etmişler! Ben bütün bu suçlamaları ayrı ayrı yanıtlayacağım.

Hz. Ahmed'in^{as} kendi sözlerinden çok açık olarak şunu anlıyoruz: Kendisi İngilizlere yağ çekmek amacıyla onları övmemiştir. Aksine o, İslâmî bir fariza olarak gerçeği kabul etmiştir. Bunun dışında İngilizleri methetmesinin hiçbir anlamı yoktur. Kendisi şöyle der: "Ey gerçeği bilmeyen insanlar! Beni dinleyiniz. Ben bu (İngiliz) Hükûmetine aslâ dalkavukluk etmemekteyim. Gerçek şu ki, İslâm Dinine ve dinî vecibelere mani olmayan ve kendi dinini zorla kabul ettirmek gayesiyle bize karşı kılıç kaldırmayan bir hükûmete saldırmak ve din uğruna savaş açmak haramdır. Çünkü o hükûmet bir din adına cihat başlatmamaktadır⁴."

Başka bir yerde o şöyle demiştir: "İngiliz Hükûmeti'ne üstüste yaptığım bu hizmetleri idarecilere bildirmeyi hiçbir zaman düşünmedim. Çünkü ben bu hizmetleri bir karşılık beklemek yahut bir ödül kazanmak için yapmadım. Aksine, doğru ve hak olan bir şeyi açıklamayı kendime vazife bildim⁵."

Dr. İkbâl, İngilizleri övmüştür

Hz. Ahmed'in^{as} fikri işte budur. Yalnız İngilizleri övdüğü için kendisinin bir İngiliz ajanı

⁴ Keşti-yi Nuh, Dip Not, s.68

⁵ Ruhanî Hazain, c.13 s.340

olduğunu söyleyenlerin sözlerine de kulak verelim. Pakistan Hükümeti'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yayınladığı kitapta kendisine en fazla önem verilmiş olan kişi Dr. Muhammed İkbâl'dir. Bu zat İngiliz idaresi döneminde İngilizler hakkında neler söylemiştir? Bu konuda kendi fikri neydi? Gelin ona da bir göz atalım.

Kraliçe Victoria öldüğü zaman Dr. Muhammed İkbâl ona bir ağıt yazmıştır. Duygularını anlatmak için yazdığı bu manzumesinde şöyle demektedir:

"Kraliçe'nin cenazesi kaldırılmıştır; Kendisine saygı göstermek gayesiyle İkbâl uçarak gelsin; Kraliçe'nin yolunda hâk yani toz toprak olsun.

Durum aynıdır; isim ne olursa olsun; Kraliçe'nin öldüğü aya "Muharrem" ayı ismini verelim."

Yani Kraliçe Victoria'nın öldüğü ayı hangi isim ile isimlendirirsek isimlendirelim. İkbâl'e göre bu olay (Kraliçe'nin ölümü) Muharrem ayında cereyan eden olaydan (yani Peygamber Efendimiz'in^{sav} torunu Hz. İmam Hüseyin'in şahadetinden) az bir hadise değildir. Kraliçe'nin ölümü, bir Müslüman'ın içini sızlatan Muharrem ayında İmam Hüseyin'in şehit edilmesi hadisesinin yeni bir şeklidir. Dr. İkbâl manzumesini şöyle sürdürür:

"Bugün Müslümanların bayram günüdür derler. Böyle bir bayramdan ölüm daha iyidir."

Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde faaliyet gösterenlerin ileri gelenlerinden biri de "Mücahid-i Millet!" Allame Sir Dr. Muhammed İkbâl'dir. Bununla birlikte İngilizleri

övdüğü için Hz. Ahmed'in^{as} bir İngiliz ajanı olduğunu ileri sürmekte ve kendisine böyle bir suçlama yapmaktadır. Hz. Ahmed'i^{as} suçlayan bu zat İngiliz Kraliçesi hakkındaki düşüncesini şöyle sürdürmektedir:

"Ey Hindistan! Allah'ın^{cc} gölgesi başından eksik oldu;

Bugün Vadedilen Mesih'e^{as} yapılan suçlamalardan bir tanesi de onun İngilizler hakkında "Allah'ın^{cc} lütfu" sözünü kullanmasındandır. Halbuki Allame İkbâl kendisi bile manzumesinde aynı "Allah'ın^{cc} lütfu" deyişimini İngiliz kraliçesi hakkında kullanmıştır. O, şöyle der:

"Ey Hindistan! Allah'ın gölgesi başından eksik oldu; Vatandaşlarının üzüntülerini hisseden bir kişi vardı, fakat o da gitti;

"Halkın gökleri saran matemi işte onun içindir; Bu cenaze ise Hindistan'ın süsü olan Kraliçe'nin cenazesidir."⁶

Ehl-i Hadis lideri ve İngiliz hükümeti

Bugünlerde Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde ilk başta faaliyet gösteren ve Pakistan Hükümeti'ni bu konuda içtenlikle destekleyen Ehl-i Hadis ve "Deyo Bandi" cemaati baş lideri ve tanınmış ilim adamı Mevlana Nazir Ahmed Dehlevî, İngilizler hakkında şöyle demektedir:

"Hindu yahut Müslüman olmayan yabancı bir millet Hindistan'ı idare etsin. Bütün Hindistan'ın iyiliği bundadır. (Bu) Avrupa krallarından birisi olsun. (Yalnız İngiliz değil, kim olursa olsun. Yeter ki Avrupa'dan olsun.) Fakat Allah'ın^{cc} sonsuz merhameti İngilizle-

⁶ Bakiyat-i İkbâl; Derleyen: Seyyid Abdülvahid Mu'ini; Ayna-yı Edeb Şirketi; Anar Kali; Lahore, 2. Baskı, sayfa 73,76,81,90

rin Hindistan'da saltanat sürmelerini istemiştir."⁷

Başka bir yerde şöyle der: "İngiliz Hükümeti acaba zalim ve sert midir? Aslâ, nestaizü billah! (böyle birşey söylemekten Allah'a sığınırız) Aksine anne babadan daha yumuşak ve babacandır."⁸

Yine başka bir yerde o fikrini şöyle açıklamaktadır:

Ben kendi bilgime göre çağın Hindistan valilerine bir göz attım ve Birmanya, Nepal, Afganistan, hatta İran, Mısır ile Arabistan'a kadar düşüncelerimi uzattım. Bir uçtan öbür uca kadar Hindistan'a kral yapabileceğim tek (bir) kişi bulamadım. (Yani eğer ben kendi kafama göre bir kral seçecek olsaydım, kimi seçerdim?) Saltanat adayları arasında haklı olabileceğini düşünebildiğim bir topluluk gözümde yoktu. Bu sebepten dolayı İngilizlerin Hindistan Saltanatına ehil olduklarına ve kral olabileceklerine karar verdim. Hindistan'da Saltanat İngilizlerin hakkıydı ve onların elinde kalmalıydı."⁹

Çitan dergisi yazı işleri Müdürü Şureş Keşmirî şöyle demektedir:

"Olaylarla dolu bu asırda, cihadın yasak edilmiş olmasını tevîl edenler ve:

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ

(4:60) ayet-i Kerimesine göre İngilizlerin "Ulil Emr" olduklarına karar verenler arasın-

da meşhur yazar Deputy Nazir Ahmed¹⁰ bile bulunmaktadır"¹¹

Başka bir Ehl-i Hadis lideri Muhammed Hüseyin Batalavî İngiliz Saltanatı hakkında düşüncelerini şöyle açıklamaktadır:

"Rum Sultanı (Osmanlı İmparatoru) bir İslâm imparatorudur. Fakat genel asayiş ve güzel idare bakımından (dinlerine bakmaksızın) İngiliz Hükümeti bile biz Müslümanlar için az bir övünme sebebi değildir. Özellikle Ehl-i Hadis Cemaati için ise, bu saltanat barış ve özgürlük bakımından Türkiye, İran, Horasan kısacası çağın bütün İslâm Saltanatlarından daha fazla bir övgü vesilesidir."¹²

Daha düne kadar bunların konuşma tarzı işte buydu. Bu zat sözünü şöyle sürdürmektedir: "İngiliz idaresi altında buldukları barış, özgürlük ve iyi idare dolayısıyla Hindistan Ehl-i Hadis Cemaati, İngiliz Saltanatını bir ganimet olarak kabul etmektedir ve herhangi bir İslâm idaresi altında yaşamaktansa İngiliz Saltanatını üstün tutmaktadır."¹³

Bugün bunlar, "Ahmediler İslâm Saltanatlarını sevmedikleri için İngiliz Saltanatı altında yetişip geliştiler. Bu yüzden İngiliz idaresinin devam etmesini istemekteydiler" diye tutturmuşlardır. Fakat böyle diyenlerin kendi ataları daha düne kadar ne söylemekteydiler? Bakın onlar şöyle demektedirler: "İngiliz Saltanatı altında bulunmayı, İslâm Saltanatı altında yaşamaktan daha iyi saymaktayız."

⁷ Mevlana N.A.Dehlevî Konferansları, 1890, s.4-5

⁸ A.G.E. s.19

⁹ A.G.E. s.26

¹⁰ Ehl-i Hadis liderlerinden birisidir.

¹¹ Ataullah Şah Biyografisi;s.135

¹² İşaat-üs Sünne, Say 10; s.292-293

¹³ A.G.E. Say;10 s.292-293

Şimdi bakınız. Bu yazılarda İngilizleri övmelerinin bir sebebi açıklanmamıştır.

Vadedilen Mesih ise, İngilizler bizi Sih zulmünden kurtardılar; bize dinî özgürlük tanıdılar; bu sebepten dolayı biz onları övmek-
teyiz diyerek İngilizleri methetmesinin sebebini de belirtmiştir. Fakat bu insanlara daha düne kadar, bir sebebi yokken bile, İngiliz Hükümeti, İslâmî saltanatlardan daha iyi gözükmekteydi. Ehl-i Hadis Cemaati neresi olursa olsun ve hangi memlekete giderlerse gitsinler, (ister Arabistan, ister Türkiye yahut, herhangi bir memleket olsun) İngilizler dışında hiçbir hükümetin idaresi altında bulunmayı ve hiçbir memleketin tebaasında olmayı istememekteydiler.

Şiiler'e gelince, onlar bile bu çeşit yazılar ileri sürmekteydiler. Şii âlimi Allame Ali Hayri'nin "Mevize-i Tahrif-i Kur'an" adlı dergisinin Nisan 1923 sayısında¹⁴ da bu konu ile ilgili bazı sözleri bulunmaktadır. O, da İngiliz Hükümeti'nden övgü ile söz etmektedir.

Zafer Ali Han ve İngilizler

Tanınmış din bilgini, şair ve yazar Zafer Ali Han bir zamanlar Ahmediye düşmanlığıyla ün kazanan Ahrar Cemaati ile birlikteydi. Daha sonra o, Ahrarlar'ın vatan ve millet haini ve İslâm düşmanı olduklarını açıkladı. Çok uzun bir deneme ve tecrübeden sonra o, şöyle demektedir:

"Müslümanlar bir an için olsun İngiliz Hükümeti hakkında kötü düşünmeyi akıllarından bile geçiremezler. Eğer şanssız bir Müslüman İngiliz Hükümeti'ne baş kaldırmak

şanssızlığını becerirse, biz alenen o kişinin Müslüman olmadığına fetva veririz."¹⁵

Bakınız işte: İngiliz Hükümeti'ne baş kaldıran bir Müslüman sanki Müslüman değilmiş.

Başka bir yerde o, şöyle der:

"Biz kendi kralımız İngiliz İmparatorunun alnındaki bir ter damlasına mukabil vücutlarımızdaki kanı akıtmaya hazırız. Bütün Hindistan Müslümanlarının durumu işte böyledir"¹⁶

İngilizlerin değiştirmek istediği ve uğruna Hz. Ahmed^{as} şeklinde bir fidan diktiği durum acaba bu muydu? Zafer Ali Han, bir şiirinde şöyle der:

"İngiliz İmparatoru anıldığı zaman, aşırı sevgi ve saygı yüzünden başımı eğdim.

Bu yüceliğe neden övünmesin? Denizlerle karaların imparatoru değil mi?

İnsanları yücelten gözleriyle; Ne mutlu bana!"¹⁷

Ulemanın münafıklık hareketleri

Müslüman Ahmediye Cemaati'ni suçlayanların kendi karakteri ve geçmişi işte budur. Kaldı ki, Vadedilen Mesih Hz. Ahmed^{as} yalnız iyi tabiatı yüzünden İngiliz Hükümeti'ne teşekkürlerini bildirmeye muhtaç değildi; ayrıca bunu gerektiren muhaliflerinin kendi yarattıkları sebepleri bile vardı. Bir yandan bu ulema Müslümanları Hz. Ahmed^{as} aleyhinde kışkırtmaktaydılar. O, İngilizleri övüyor; Cihad'ı inkâr ediyor, halbuki İngilizlere karşı cihad başlatmamız ve onları öldürüp

¹⁴ Mevize-i Tahrif-i Kur'an; Nisan 1923; s.57-58

¹⁵ Zamindar Gazetesi; Lahore; 11 Kasım, 1911

¹⁶ A.G.Gaz. 23 Kasım 1911.

¹⁷ A.G.Gaz. 19 Kasım 1911.

mahvetmemiz lâzımdır diyerek onları coşturmakta idiler. Fakat aynı zamanda da İngilizleri demin okuduğum kelimelerle övmek-teydiler. Yine öte yandan İngilizlere hem gizli hem de açık olarak yayınlanmış dilek-çeler vererek Hz. Ahmed'in^{as} tehlikeli bir kişi olduğunu ve ona güvenmemeleri gerektiğini; Mehdi İmam olduğunu iddia ettiği için bütün İngiliz Saltanatını yıkmak üzere olan "Kanlı Mehdi" olduğunu vs. bildirmekte idiler. Demek ki, bir yandan Müslümanlar arasında Hz. Ahmed'i^{as} "İngilizler'in diktiği fidan" olduğu ilân edilmektedir. Diğer yandan İngilizlere "Bu adam sizin milletinizin düşmanıdır; sizi mahvetmek üzere kalkmıştır. Bu kişiyi öldürünüz," diyerek haberler gönderilmektedir. Bu ne büyük münafıklık, zulüm ve iftiradır. Meselâ bakınız, Muhammed Hüseyin Batalavî adlı hoca "İşaa'tüs Sünneh"¹⁸ adlı dergisinde şöyle yazmıştır:

"Mirza Gulam Ahmed'in^{as} bir aldatıcı olduğunu ispat eden delil şudur ki o, kalben ve içten yabancı bir hükümetin canını almayı ve malını yağma etmeyi helâl ve caiz saymaktadır. (Ne güzel! delil ileri sürülmüştür. "Kalben ve içten" böyle saymaktadır!) O yüzden İngiliz Hükümeti ona güvenmemeli ve ondan sakınmalıdır. Yoksa Sudan'lı Mehdi'nin veremediği zararı İngiliz Hükümeti'ne bu Kadiyan'lı Mehdi verebilir."

Düşmanların kalbinde Hz. Ahmed'in^{as} gerçek portesi işte böyleydi. Münşi Muhammed Abdullah adlı hoca, Hz. Ahmed'e^{as} karşı İngilizleri şöyle uyarmaktadır:

"Kendi maşalarını Kur'an ayetleri okuyarak İngiliz Hükümeti'ne karşı savaşılmaya hazırlamak istemektedir."¹⁹

Muhalliflerin bu propagandası ciddi olarak ele alındı. Buna delil olarak devrin tek İngiliz Gazetesi olan "Civil and Military Gazette Lahore" gazetesini gösterebiliriz. Bu çok okunan bir gazeteydi ve uzun müddet yayınlanmaya devam etti. Bu gazetede yazı işleri müdürü tarafından bir yazı yayınlandı. Bu yazıda İngiliz Hükümeti, Vadedilen Mesih'e^{as} karşı kışkırtıldı ve: "Bu adam çok tehlikelidir; buna güvenmeyiniz; barışseverliği yalnız göstermeliktir; yoksa aslında İngiliz Hükümetini mahvedecektir" diyerek hükümete uyarıda bulunuldu.

Ahmediyet'e karşı açık bir aldatmaca

Şimdi Vadedilen Mesih'in^{as} kendisi hakkında kullandığı "İngilizlerin diktiği fidan" deyimini ele alalım. Bu suçlamada bile insanı hayret içinde bırakan bir aldatmaca bulunmaktadır. Böyle bir suçlama yapanlarda hiç Allah korkusu yoktur. Onlar, sanki Hz. Ahmed'in^{as} kendisi ve Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında "İngilizlerin kendi elleriyle diktiği fidan" deyimini kullandığı imajını yaratmak istemektedirler. El-iyazübillah (Allah korusun). Güya kendisi: "Ben İngilizlerin diktiği fidanım ve bu Cemaat bile İngilizlerin Cemaatidir" demiş. Halbuki "İngilizlerin diktiği fidan" deyiminin kullanıldığı yazı neden yazılmıştır? Bunun sebebi size demin okuduğum iktibaslardan açıkça anlaşılmaktadır. Lt. Gor. Sir William M.N. adlı Hindistan valisi çok mutaassıp bir Hristiyan'dı. O, Vadedilen Mesih'in^{as} Hristiyanlığa karşı

¹⁸ C.16; Dip Not; s.4

¹⁹ Şehadet-i Kur'anî; Lahore; 1905; s.20

başlattığı şiddetli savaştan hiç hoşlanmamaktaydı. Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} düşmanları "Mirza Gulam Ahmed Kadiyani İngiliz Hükümetine ve Hristiyanlığa şiddetli bir şekilde düşmandır. Onu öldürünüz" diyerek defalarca Hz. Ahmed'i^{as} valiye şikayet ettiler. Hz. Ahmed^{as} bunu şu şekilde izah etmektedir: "İnançlarımız arasındaki ayrılık yahut başka bir sebepten dolayı bana kin tutan ve düşmanlık besleyen veyahut benim takipçilerime düşman olan bazı kıskanç ve kötü düşüncelilerin, benim ve dostlarımla ilgili gerçek dışı olayları Hükümetin yetkili kişilerine ilettiklerini defalarca haber aldım. Bu sebepten, bunların her gün söyledikleri yalanlar yüzünden yüce devlet makamlarının zihninde benim hakkımda kötü bir düşüncenin yer almasından ve gösterdiğim fedakârlıkların zayi olup boşa çıkmasından endişe duymaktayım."²⁰

Vadedilen Mesih'in ailesi, büyükleri ve İngilizler

Hz. Ahmed'in^{as} İngilizler için kaleme aldığı uzun fedakârlık hikâyesinde, ailesinin Sihler'e karşı ve diğer başka savaşlarda İngilizleri desteklediği ve kendi hesabına onlara asker temin ettiği de bildirilmiştir. Hz. Ahmed^{as} İngilizlere hitaben yazdığı bu yazısında ailesinin onlara bunca fedakârlık gösterdiğinden İngilizlere düşman olamayacağını ve onları mahvetmek istemediğini ispatlamak istemiştir. Bütün bu çeşit yazılarda Vadedilen Mesih Ahmed hiçbir yerde Müslüman Ahmediye Cemaati'nden bahsetmemiştir. Hatta adını bile anmamıştır. Diğer yandan gerçek şudur ki; Hz. Ahmed^{as} aleyhinde yukarıda zikredilen sözler İngilizlere

iletildiği zaman, gayrı Ahmedî olan hatta Hz. Ahmed'e^{as} düşman olan ailesi bile kendisinden şikayetçi oldu. Hz. Ahmed^{as} bir taraftan ailesi üyelerini kabul edemeyecekleri bir dava ileri sürerek onları yalnız din bakımından dünyanın gözünde küçük düşürmekle kalmayıp öte taraftan İngiliz Hükümetine karşı da ailesinin itibarını düşürmüş ve hükümetin düşmanlığını kazanmıştır. İşte bu sebepten dolayıdır ki, Hz. Ahmed^{as} bu yazıları kaleme aldı ve hükümete hitaben, fedakârlıkları ve özverileri yüzünden hükümetin aile büyüklerine yazdığı mektuplardan bahsetti. O, bu konuda şöyle der:

"İngiliz Hükümeti elli yıllık tecrübe sonucu ailemizin vefalı ve fedakâr olduğunu görmüştür. (Müslüman Ahmediye Cemaati söz konusu değildir; yalnız ailesi söz konusudur.) Bu aile hakkında öteden beri Hükümetin yüce makamları bildirilerinde İngiliz Hükümeti'ne içtenlikle bağlı olduğunu ve büyük hizmetlerde bulunduğunu kabul etmiştir. İngiliz Hükümeti'nin kendi elleriyle diktiği bu fidan hakkında akıllı ve dikkatli davranması, her şeyi iyice araştırıp incelemesi ve dikkatle karar vermesi lâzımdır."²¹

Ahmediye Cemaati ve İngilizler

Gerçek olan şudur ki, Müslüman Ahmediye Cemaati, Vadedilen Mesih ile varolmuştur. Fakat beraatini bildirdiği ailesi efradıdır. Bu aile yalnız Müslüman Ahmediye Cemaati'nden önce varolmakla kalmayıp İngiliz Hükümeti'ne yaptığı bütün hizmetler Müslüman Ahmediye Cemaati'nin varoluşundan önceki dönemlere rastlamakta ve bu Cema-

²⁰ Kitab-ül Berriye, Ruhanî Hazain; c.13, s.349

²¹ A.G.E. S.350

atle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Zaten Pakistan Hükümeti'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yayınladığı kitapta dahi, Hz. Ahmed'in^{as} aleyhinde ileri sürülen sözde delillerden bir tanesi de yakın akrabalarının Vadedilen Mesih'e^{as} şiddetli bir şekilde düşman olduklarıdır. Bu nedenle Hz. Ahmed'in^{as} "İngilizler'in diktiği fidan" ifadesini kullandığı ailesi, bugünün anlatımına göre Ehl-i Sünnet (Sünni) idi. Yoksa gerçek manada Ehl-i Sünnet olan, Allah'a^{cc} şükürler olsun ki bizleriz. Bundan çıkarabileceğimiz netice şu olmalıydı: Hz. Ahmed'in^{as} kendisinden ayrılıp ilişkisini kestiği ailesi ki Müslüman Ahmediye Cemaati yüzünden Hz. Ahmed'e düşman kesilmişti; işte o aile "İngilizlerin diktikleri fidan" ise, olsun! Bize ne? Onun böyle olması bizi ilgilendirmez. Müslüman Ahmediye Cemaati'nin bu aile ile ne alâkası vardır?

İngilizler Hz. Ahmed'in ailesine neler bahsettiler?

İngilizlerin Hz. Ahmed'in^{as} ilişkilerini kestiği Sünni ailesine karşı olan muamelelerine de bir göz atalım. Mirza Gulam Ahmed, aile büyüklerini İngiliz Hükümeti'ne yaptıkları hizmetleri belirtip İngilizlerin ailesine verdiği şeref diplomalarından bahsederek ailesi hakkında "İngilizlerin diktiği fidan" tabirini kullanmıştır. Bununla birlikte bu aile "İngilizlerin diktiği fidan" nasıl olmuştur? İngilizlerin bu aileye minnetleri neydi? Bu konuları da araştırmamız lâzımdır. Vadedilen Mesih Hz. Ahmed^{as} İngilizlerin bu aileye yaptığı hiçbir ihsandan bahsetmemiştir. Yalnız bu ailenin hizmetlerinden bahsetmiştir. Acaba İngilizlerin ihsanları neydi? Bu ihsan, ise onları Sih Hükümeti'nden kurtarmaktan

başka bir şey değildi. Sihler üst üste saldırarak bu aileyi zayıf düşürmüşlerdi. Hatta bazen şehirlerinden bile sürmüşlerdi. Zaten Sihler yüzünden bu aile yollarca sürgün hayatı yaşadı. En sonunda İngiliz Hükümeti zamanında genel barış ve asayiş yüzünden bu aile geri dönerek Kadiyan'a yerleşti. İşte bu minnet yüzündendir ki, Vadedilen Mesih bu aile için "İngilizlerin diktiği fidan" tabirini kullanmıştır. Ancak bu ailenin bir ödül gerektirebilen hizmetleri söz konusu değildir. Mamafih, İngilizlerin bu aileye verdiği "ödül!"den de bahsedelim. "Punjab Chiefs" adlı Pencap eşrafı hakkında İngiliz Hükümeti tarafından yayınlanmış meşhur kitap, güvenilir bir tarih kaynağıdır. Bu kitapta Vadedilen Mesih'in^{as} ailesi ile İngilizlerin ilişkileri şöyle anlatılmıştır:

"Pencap işgal edildiği zaman bu ailenin bütün gayri menkullerine el kondu ve (birkaç köy dışında) hiçbir şey bırakılmadı. Bundan sonra yalnız iki üç köy üzerinde bu aileye mülkiyet hakkı tanındı. Mirza Gulam Murtaza ve kardeşlerine yedi yüz Rupilik²² maaş bağlandı"

Burada zikredilmemekle birlikte bu maaş bile yavaş yavaş azaltıldı; en sonunda tamamen kesildi.

İngilizlerin kendi elleriyle diktikleri fidan ve onunla İngilizlerin ilişkileri budur. Sihler'le yaptıkları savaşlar dolayısıyla İngilizler Sihler'i zayıflatmak ve vatanlarından sürgün edilmiş aileleri tekrar geri getirerek yerleştirmek mecburiyetindeydiler. Bundan başka Hz. Ahmed'in^{as} ailesine İngilizlerin yaptıkları hiçbir minnetleri yoktur. Ancak İngilizlerin

²² Rupi, Hindistan'ın para birimidir.(Çev.)

bu aileden yetmiş köylük bir mülkü geri aldıklarını da hatırlatalım. Aile büyükleri yıllarca bu mülkü geri almak için uğraştılar ve mahkemelere başvurarak davalar açtılar. Bu davalar yüzünden kaybedilmiş mülkü geri almak bir yana, ellerinde birikmiş mal varlıkları bile elden gitmiş oldu. Hz. Ahmed^{as} babasına sürekli olarak bu işten vazgeçmesini rica etti ve Allah'a^{cc} bağlı kalması gerektiğini hatırlattı. İngiliz Hükümeti'nden hiçbir şey beklememesini istedi. Ayrıca davalardan vazgeçmesi gerektiğini de bildirdi. Aksi takdirde elindeki mal varlığını da kaybedeceğini söyleyerek babasını uyardı. Fakat babası atalardan kalan eski mülkünü kaybettiği için öyle üzüntülüydü ki oğluna kulak vermedi. Bunun neticesi olarak geri kalan mülkünü ve biriktirdiği parasını da bu davalarda kaybetti. Fakat İngilizler bir tek köyü bile kendisine vermediler.

Ulema ve İngiliz hükümeti

Buna mukabil Müslüman Ahmediler'i "İngiliz Fidanı" diyerek suçlayan ulema, demin zikrettiğim şekilde sebepsiz olarak övmemişlerdi. Bu övgülere dayalı olarak ulemaya mülkler bahşedildi. Meselâ Muhammed Hüseyin Batalavî adlı bir hocaya İngilizlere dalkavukluk ettiği için kırk dönüm arazi ihsan edildi. Halbuki Hz. Ahmed'in^{as} ailesine bir santim arazi bile verilmedi. İngilizler, Müslüman Ahmediye Cemaati'ne bile hiçbir şekilde ihsanda bulunmadılar. Dünyada hiç kimse İngilizlerin Müslüman Ahmediye Cemaati yahut Hz. Ahmed'in^{as} ailesi uğruna bir tek kuruş bile harcadıklarını veyahut ta onlara bir unvan verdiklerini aslâ ispat edemez. Hâlbuki Meselâ Allame Dr. Muhammed İkbal "Sir" unvanını kazandı. Ulemaya

da büyük unvanlar bahşedildi; mülkler verildi; ödülleri dağıtıldı ve İngilizlerden büyük maaşlar almaya devam ettiler. Bütün bunlarla birlikte bu kişiler İngiliz düşmanı ve en büyük mücahit imişler! Yalnız Hz. Ahmed^{as} ve kendi cemaati, Allah için gösterdiği bunca fedakârlıklara rağmen ve hiçbir hükümetten bir tek kuruş yardım almamış olmasına ve sırf kendi kaynaklarına güvenmesine rağmen "İngiliz fidanı..." imiş!!!

Vahhabiler İngiliz fidanı

Gerçek hiçbir zaman saklı kalmaz. Allah^{cc}, Hz. Ahmed'in^{as} muhaliflerinin kendi lisanlarından, Cemaatleri hakkında "İngiliz fidanı" tabirini kullandırmıştır. Hâlbuki Hz. Ahmed'in^{as} kullandığı kelimelerde Müslüman Ahmediye Cemaati aslâ zikredilmemiştir. Fakat Hz. Ahmed'in^{as} muhalifleri, birbirlerinin mensup oldukları Cemaatleri hakkında, "İngiliz fidanı" tabirini kullanmaya başladılar. Bu da Allah'ın^{cc} aldığı acayip bir intikamdır ki Meselâ Lahor'da yayınlanan Çitan dergisi 15 Ekim 1963 sayısında Vahhabiler hakkında şöyle demiştir:

"Vahhabiler İngilizlerin ulul emir olduklarını ilân ettiler ve Hindistan'ın "Dar-ül İslâm" olduğuna dair fetva verdiler. İngilizlerin diktikleri bu fidan bir müddet sonra dinî bir hareket şeklini aldı."

Şimdi söyleyiniz. Acaba bir kuşkunuz var mı? Burada söz konusu olan bir tek kişi midir veyahut bir cemaat midir? Bu sorunun cevabını Tufan dergisi yazı işleri müdüründen dinleyelim:

"İngilizler büyük bir kurnazlık ve açığözlülükle "Necdiyet Hareketi" (yani Ehl-i Hadis Cemaati yahut Necdiyet olarak adlandırılan

Vahhabi hareketi) fidanını Hindistan'da bile diktiler. Sonra da bu hareketi kendi elleriyle geliştirdiler."²³

Gördünüz mü? İngilizlerin diktikleri fidanlar nasıl ortaya çıkmaya başlamıştır.

Tarihin Dili Vardır

Suçlama kendi zatında bir delil değildir. Bize karşı yapılan suçlamaları da biz delil olarak kabul etmeyiz. Keza Müslüman Ahmediye Cemaati muhaliflerini de birbirlerini "İngiliz fidanı" diyerek suçlamaları da bizce anlamsızdır ve biz bu suçlamaları ispat edilmiş gerçekler olarak kabul etmeyiz. Yalnız tarih olaylarının da bir dili vardır. Eğer tarih bir gerçeği ifade ederse ona kulak vermeye mecburuz. Devbandî Cemaati "Nedvet-ül Ulema"sının İngilizler tarafından kurdurulduğu tarih gerçeklerinden ispat edilmiştir. İngilizler bu Cemaatin imamlarına maaş verirdi ve bu imamlar İngilizlerden aldıkları maaşlarla yetiştiler. Bu imamların bugün İngiliz düşmanı tavrı takınmaları ve ilk mücahit olarak adlandırılmaları yadırganmaz mı? Zaten "Nedvet-ül Ulema"nın bir İngiliz eliyle kurulduğu malumdur. "Ennedve" başka birisinin değil bunların kendi dergileridir. Bu dergide şöyle bir kayıt bulunmaktadır:

"28 Kasım 1908'de, Hindistan genel valisi His Honour Lt.Gov. Sir John Scott Hughes K.C.S.I., Ekselansları "Nedvet-ül Ulema Dar-ül Ulum'un temelini attı."²⁴

Buna işaret ettikten sora bundan sonraki kısmına da dikkat etmemiz lâzımdır. İçlerinde şu duygunun uyandığı anlaşılmaktadır:

"Müslümanlar bunu okudukları zaman ne diyecekler? Temeli İngilizler tarafından atılan bir nedve (topluluk) ileride nereye varacak ve bunun kuruluş amaçları nelerdir? İşte bu soruya cevaben saçma sapan şeyler söylediler. Hiç çekinmeden, sıkılıp utanmadan birtakım sözler saffettiler. Bir İngiliz'e temel attırmanın sebebini izah ederek şöyle dediler:

"Ulemanın söylediklerine göre Nebevi Cami'i minberini de bir Hristiyan yapmıştı."²⁵

El-iyazü-billah. Onların fikirlerine göre Nebevi Cami'i minberini de Hristiyanlar yapmıştır. Bu sebepten dolayı "Nedve"yi de bir Hristiyan tesis etmişse ne fark eder? Mafih şu gerçeği de kabul etmeye mecbur oldular ki:

"Ne olursa olsun, bu meşhur dinî medrese, bir İngiliz'in eliyle kurulduğu için İngilizlere teşekkür borçludur."²⁶

İngiliz fidanı kendini belli eder

Gördünüz mü? İngilizlerin diktikleri fidan nasıl kendini belli etmekte ve nasıl İngiliz fidanı olduğunu kabul etmektedir. "Nedvet-ül Ulema" Müslümanların en tanınmış dinî medreseleridir. Müslüman Ahmediye Cemaati'ne karşı dikilmek üzere Desaver'e gönderilen bütün mollalar hep oradan çıkmaktadırlar. Bu mollaların esas merkezleri işte orasıdır. Bugün Pakistan'da propagandası yapılan İslâm aslında bu Necdi mollaların inançlarına dayanmaktadır. O yüzden bu ulema Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde gösterilen faaliyetlerde en ön plânda tutulmaktadırlar. "Nedve" ile ilgili olan grup

²³ Tufan Dergisi; 7 Kasım; 1962

²⁴ Ennedve; Aralık 1908; s.4

²⁵ A.G.E. Aralık 1908; s.4

²⁶ A.G.E. Aralık 1908; s.4

ve Ehl-i Hadis Cemaati işte bu gürûhtur. Yani sözde bunlar ayrı ayrı iki cemaattir, fakat temel itibarıyla fiilen bir ve tek cemaattirler. Temmuz 1908 tarihli Ennedve dergisinin 5'inci cildinde bu gerçek, daha açık bir şekilde ifade edilmiştir. Bu Cemaat'ın kuruluş amaçları nedir? bu konuda şöyle denmiştir:

"Aslında Nedve siyasetten uzaktır. Yalnız esas amaçlarından biri aydın ulema yetiştirmektir. Bu çeşit ulemanın temel görevlerinden bir tanesi de İngiliz Hükümeti'nin yararlarından vakıf olmak, sonra da halka İngiliz Hükümeti'ne bağlı kalmasını telkin etmektir."

İşte buna İngilizcede "Cat is out of the bag" derler. Yani bütün gerçek gün ışığına çıktı. Hz. Ahmed'in^{as} muhaliflerinin durumu işte böyledir. Hz. Ahmed'e^{as} ve kurduğu Müslüman Ahmediye Cemaati'ne nasıl yalan ve iftiralarla saldırmaktadırlar. Fakat aynı zamanda kendi iç yüzlerini saklamaktadırlar. Şimdi demin bahsettiğim gibi kuruluş amaçlarını kendileri kabul etmişlerdi. Bu topluluğun temelini kimin tarafından atıldığını da kendileri açıklamışlardır. Bütün bu gerçekler tarih gerçekleri arasında mevcuttur. Bir Ahmedi Müslüman'ın bunda bir rolü yoktur. **Vahhabilik Hareketi denen bu kuruluşun sürekli olarak İngilizlerden destek gördüğü tarihî bir gerçektir. İngilizlerle yaptıkları anlaşmaları da tarih kitaplarında saklıdır. Bu anlaşmalarla ilgili asıl yazılar burada, Londra kütüphanelerinde bulunmaktadır. İsteyen gidip bu yazıları görebilir.**

İr. İngilizler bu anlaşmalar gereğince Ehl-i Hadis hareketi yani Vahhabi hareketi ve şimdiki Suudi Arabistan hükümeti kurucusu arasında bir irtibat kurdurdular ve ona dayalı olarak bir cihad hareketi başlattılar. Bu hareket İngilizlere karşı değildi çünkü İngiliz Hükümeti onların başlarında ve arklarındaydı ve onlara her yıl beş bin sterlinlik yardım bile yapmaktaydı. Bu "Cihad!" hareketi kimin aleyhindeydi? Müslüman Osmanlı Hükümetine karşıydı. Böylece bu "Necdiyet Hareketi" İngilizleri desteklemek üzere orada da (Türkler aleyhinde) başlatıldı. Daha sonra Hindistan'da bile bu fidan dikildi ve bugün Pakistan'ı işgal etmek isteyen ve onu düşleyen işte bu harekettir. Bu hareket bazen "Barelevî" cemaatine "İngiliz fidanı" diyerek suçlamakta; bazen aynı şekilde Müslüman Ahmediye Cemaatini kötülemekte; bazen de Şiiler'e "İngiliz fidanı" diyerek itiraz etmektedir. Şu anda Batı kuvvetleri entrikası sonucu bu hareket, Pakistan ordusu vasıtasıyla sürekli ve daimi bir şekilde Pakistan'ın üzerine musallat edilmektedir. Fakat normal saf Müslüman halk hangi entrika ile karşı karşıya bulunduğunu kavrayamamaktadır. Aynı eski oyun bugün de oynanmaktadır. Düne kadar bir İngiliz fidanı olanlar bugün de İngiliz fidanıdır ve düne kadar İngilizlerle bir ilişkisi olmayanların bugün de onlarla bir alâkası yoktur.

Gerçek "İngiliz fidanı" kimdir?

Pakistan halkına Müslüman Ahmediye Cemaati'nin gerçek haysiyeti anlatılmalıdır. Bu

Cemaat'i iyice araştırmaları lâzımdır. Eğer Pakistan halkı tek taraflı uydurma ve asılsız suçlamaları kabul edecek ise, hiçbir cemaatin bu suçlamalardan kurtulamadığını bilmelidir. Eğer tarih gerçeklerini göz önünde bulundurmaları gerekirse, o zaman bugün yeryüzünde bir "İngiliz fidanı" varsa onun da Devbandî ve Ehl-i Hadis Cemaati olduğunu tarih belgeleri açıkça ifade etmektedirler. Yani Ehl-i Hadis Cemaatinin, Suudi Arabistan Hükümeti'ni kurmak için Suud ailesiyle işbirliği yapan grubu ki ona Vahhabi de denir.

Bu Cemaat, İngilizlerin yardımıyla güçlenerek Osmanlı İmparatorluğu'na karşı savaştı ve Osmanlı İmparatorluğu'ndan koparak yeni bir hükümet kurmaya muvaffak oldu. Tarih gerçekleri işte bunlardır.

Buna rağmen bence, dinî bakımdan onlara "İngiliz fidanı" demek mantığa ve insafa sığmayan bir harekettir. Bu sebepten dolayı bütün bu gerçeklere rağmen ben onlara "İngiliz fidanı" demem. Sebebi şudur: Bu bağımsız bir dinî hareket idi. Bu hareketten istifade etmek suretiyle İngilizlere tabi olan bir hükümet tesis edildi. Aralarındaki sözleşme şu şartları kapsamaktaydı: Bundan böyle Suudi Arabistan Hükümeti'nin dış işleri bağımsız olmayacak; aksine tamamen İngilizlerin elinde olacaktır. Bu konuda Suudiler İngiliz dış işlerine bağımlı kalacaklardır. İç işleri itibarıyla bu hükümet ancak belli konularda bağımsız olacaktır. Bunun neticesinde İngilizler, Suudi hükümetine belli miktarda silâh verecekler ve birkaç bin sterlinlik yardım yapacaklardır. Suudilerin ve İngilizlerin hakları da ayrı ayrı belirlenecektir.

O yüzden Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanlarının işi aceleye getirecek yaptıkları uygun olmayan hareketlerden bizim Ahmediler olarak uzak durmamız ve onlara cevaplarımızda bile insafli davranmamız gerekir. Bir cemaat olarak bunlar bir İngiliz fidanı olduklarını kabul ederlerse bile, bence milletler bu şekilde cemaatlerini tesis etmezler. Vahhabi hareketinin de kendisine göre bağımsız bir tarihî vardır. Bu hareketin kurucusu Muhammed Bin Abdülvahhab, şirk aleyhinde bir cihad başlattı. Sonra bu konuda çok aşırılığa kaçtı ve diğer uca vardı. Mamafih Vahhabi Hareketi'ne tarihin bir döneminde İngilizlerden yardım aldığı için "İngiliz fidanı" demeleri bence doğru değildir. Dinî bakımdan bu bağımsız bir harekettir. Kaldı ki İngilizlerin bu hareketten istifade ettikleri de bir gerçektir. İngilizler dün de bunları kullanmaktaydılar, bugün de kullanılmaktadırlar. Bir zamanlar Hindular bile onları kullanmışlardı. Bu bakımdan onlar hiç şüphesiz Hindularla İngilizlerin kuklası olmuşlardır. Zaten bugün bile İngilizlerin kuklası durumundadırlar. Entrika aynıdır; entrikacılar da başkalarının elinde kukla olmaya her zaman aday, aynı insanlardır. Fakat mamafih, İngilizlerin bu dinî inancın temelini attığını ileri sürmek bence doğru değildir.

Ahmediyet, Allah'ın diktiği fidandır

Şimdi eğer Hz. Ahmed'in^{as} kendi ailesi hakkında "İngilizlerin diktiği fidan" tabirini kullandığı doğru ise ve bu tabirden kastettiği Müslüman Ahmediye Cemaati değilse, bunu ispatlayan kesin delil nedir? Çünkü bazı kimseler "İngilizlerin diktiği fidan" tabirinin yalnız Vadedilen Mesih'in^{as} ailesi ile ilgili olmadığını, ailesinden başka Müslüman Ahmediye Cemaati ile Müslüman Ahmediler'i de kapsadığını ileri sürerek, Müslüman Ahmediye Cemaati fidanının

kimin eliyle dikildiği konusunda kesin bir delil ileri sürmemizi isterler. Hz. Ahmed^{as} bu konuda ne demiştir? Bu soru ile ilgili olarak Hz. Ahmed'in^{as} kendi yazısını size okuyorum. Hz. Ahmed^{as} şöyle demiştir:

"Dünya beni tanımaz, fakat beni gönderen Rabbim beni bilir. Benim mahvolmamı temenni etmeleri muhaliflerimin bir hatası ve açık bir şanssızlığıdır. Ben Gerçek Malik'in (Allah'ın^{cc}) kendi eliyle diktiği bir ağacım... Ey insanlar! Şunu kesin biliniz ki, benimle birlikte olan bir güç (Allah) vardır ve O, sonuna kadar vefalı kalarak bana yardım edecektir. Eğer sizin erkekleriniz ve kadınlarınız, gençleriniz ve yaşlılarınız, küçükleriniz ve büyükleriniz hep birlikte beni yoketmek için dua etseler, hatta secde ederlerken burunları çürüse ve elleri sakat kalsa bile yine de aslâ duanızı kabul etmeyecektir ve işini tamamlamadan durmayacaktır... O yüzden kendi kendinize zulmetmeyiniz. Yalancıların yüzleri başka olur, doğrularınki ise başka. Allah hiçbir meseleyi bir karara bağlamadan bırakmaz. Allah daha önceki ilâhî Memurlar ile onları yalanlayanlar arasında, sonunda bir gün karar verdiği gibi, aynı şekilde şimdi de, kararını verecektir. İlâhî görevlilerin gelişlerinin de gidişlerinin de belli zamanları vardır. Şunu kesin biliniz ki ben, ne zamansız geldim ne de zamansız gideceğim. Allah ile savaşmayınız. Beni mahvetmek sizin işiniz değildir."²⁷

"İngiliz fidanı" tabiri bir aldatmacadır

"İngiliz fidanı" tabiri hakkında Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanları tarafından

yapılan suçlama ve Hz. Ahmed'in^{as} İngilizleri övmesi ile ilgili olarak, Cemaatimizin şu gerçeği bilmeleri lâzımdır: Hz. Ahmed^{as} hiç-bir zaman Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında, ima yoluyla da olsa, İngilizlerin diktikleri fidan kelimelerini kullanmamıştır. Aksine bu kelimelerden kastettiği ailesi, Ehl-i Sünnet ve Ehl-i Hadis bir aileydi. Yani karışık insanlardan oluşmaktaydı. Hz. Ahmed^{as} bu aile hakkında bile dinî bakımdan değil, yalnız ve yalnız ailevi durum bakımından "İngilizlerin diktği fidan" tabirini kullanmıştır. Bu ailenin yüz de yüz katiyet ve kesinlikle İngilizlerden zerre kadar malî yardım görmediği, aksine İngiliz Hükümeti'nin bu ailenin mallarını gaspettiği bilinmektedir. Müslüman Ahmediye Cemaati'ni suçlayanların ise ağızları açıktır ve onlarda zerre kadar Allah korkusu yoktur. Zaten Müslüman Ahmediye Cemaati dışında, kendi cemaatlerini bile İngilizlerin diktği fidan olarak suçlamaya devam etmişlerdir. Onların bu tabirden çok hoşlandıkları ve bu tabiri bırakmak istemedikleri anlaşılmaktadır. Hatta bazı durumlarda kendileri hakkında da, İngilizlerin kurdukları bir cemaat olduğunu kabul ederler ve herkese de açıklarlar. Ayrıca kendi yaşamları ve kendi amaçlarını da açıklarlar ve hiç çekinmeden onları kabul ederler. İşte bunlar hiç değiştiremeyeceğiniz gerçeklerdir.

Fırsatçılar gürûhunun niyetleri

İngilizlerin daima belli amaçlarla kullandıkları ve para yardımıyla bulunarak, tarihe mal olacak bir takım gizli gayelerini gerçekleştirmek için kullandıkları gürûhun işte bu gürûh olduğunu tarih gerçekleri bize ispatlamaktadır. Bugün Pakistan'a musallat edilen de işte bu gürûhtur. Fakat çoğunlukta olan diğer cemaatlerin bu acı gerçekleri kavramalarına fırsat verilmemekte ve onlar, ne gibi entrika ile karşı karşıya bulunduklarını bilememektedirler. Hz. Ahmed'e^{as} öyle küfür savrulmaktadır ki, saf Pakistan halkı

²⁷ Tuhfe-i Golaraviye; s.12-13

dikkatlerini tek yöne vermiştir ve Hz. Ahmed'den^{as} başka hiç kimseyi göremektedir. Bu saf Müslümanlar her tehlikenin ve zulmün Müslüman Ahmediye Cemaati'nden kaynaklandığını ve bundan başka hiçbir tehlikenin bulunmadığını sanmaktadırlar. Bu yalan gürültü ve patırtı neticesinde kendi durumlarını unutarak hangi entrika ile karşı karşıya bulunduklarını kavrayamamaktadırlar. İleride dahi ne gibi problemlerle karşı karşıya kalabileceklerini önceden kestirememektedirler. Eğer bu durum böyle devam ederse, Pakistan silâhlı kuvvetleri yardımıyla bir dinî cemaatin Pakistan'a sürekli olarak musallat edileceğini müşahade edeceksiniz. İslâm ismi de onun için kullanılacak ve onun aleyhinde olan bütün dinî inançlar şu veya bu şekilde susturulacaktır.

Barelevî Cemaati'ne anlamlı bir uyarma

Barelevî Cemaati'ne yapılan muamele gazetelerde yayınlandığı için herkesçe bilinmektedir. Pakistan Devlet Başkanı ve sıkıyönetim komutanı bir demecinde, Pakistan'da "Müşriklere" de yer olmadığını belirtmiştir. Barelavîler'le Devbandîler, yahut Barelevîler'le Necdiler arasındaki çekişmenin esas temeli budur. Barelevîler, Devbandîler tarafından "Müşrik" diyerek suçlandıklarını, oysa "Müşrik" olmadıklarını ileri sürerek, Devbandîler'in asıl müşrik olduklarını savunurlar. Bu bakımdan Pakistan Devlet Başkanı'nın ağzından çıkan "Müşriklere" kelimesi anlamlıdır ve manasız olarak ifade edilmemiştir. Aslında bu kelime ile önceden düşünülp karar verilen plâna göre ilerideki siyaset ima edilmiştir. Pakistan'da Ahmediler için bir yer bulunmadığına karar verilecek, "Müşriklere" de burada yer olmadığı ilave edilmiştir.

Bu tarihî plânda açıkça gördüğümüz gerçek şu ki, Vahhabi Hükümeti'nin kurulmasında da aynı tartışma yapıl-

mıştı. İngilizler, Müslümanları, Türklerin'in "Müşrik" olduklarını ileri sürerek Türk Hükümeti ile karşı karşıya getirmiş ve Hicaz'daki vali ve yandaşlarının da Türklerin müşrik hükümetine yardım ettiklerini ileri sürmüşlerdi. Böylece şirke karşı yapılmış olan cihad ilânını İngilizler kendi politik amaçları doğrultusunda kullandılar ve Müslümanların yüce memleketlerine yani Osmanlı İmparatorluğu'na çok sert bir darbe indirdiler. Böylece İngilizlerle Fransızların Orta-doğu'ya ayak basmaları bunların tabii bir sonucuydu.

Osmanlı İmparatorluğu olarak adlandırılan Türk İslâm Saltanatı sona ermeseydi İngilizlerin yahut Batı kuvvetlerin Orta Doğuya girmeleri hiçbir şekilde söz konusu olamazdı. Bugün dahi süper güçler tarafından, İslâm âlemine karşı buna benzer tehlikeli bir oyun oynanmaktadır. Kendi menfaatlerini aralarında bölüşen bu Batılı güçlerin ortak çıkarları hiç değişmez. Değişen bir tek şey, Orta Doğunun bazen İngilizlere; bazen Amerika'ya; bazen ise herhangi başka bir memleketin eline bırakıp çıkarlarını sağlamalarıdır.

İslâm âlemi ve yabancı bir entrika

Öteden beri kullanılmakta olan aynı Ehl-i Hadis yahut Devbandî Cemaati bugün bile kullanılmaktadır. Yalnız bizim tam olarak güvendiğimiz bir Allah'ımız vardır. O bizi hiçbir zaman yalnız bırakmamıştır. Vadedilen Mesih Hz. Ahmed^{as} aynı Allah'ın^{cc} vefalı olarak kendisine yardım ettiğini ve bu vefalının hiçbir zaman kendisini bırakmayacağını bildirmiştir. Fakat kendi saflıkları ve cahillikleri sebebiyle, Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanlığıyla deliye dönüştürülen ve asıl saldırının aslında kendilerine yapılmakta olduğunu fark edemeyen bu insanla-

rın durumu ne olacaktır? Bu durumda korunmuş olarak kalmaları garanti edilemez. O yüzden, Allah^{cc} bu insanlara akıl ve idrak bahşetsin diyerek dua etmeliyiz. İslâm adına yabancı bir entrikanın İslâm ülkelerine musallat olması gerçek bir Müslüman'ın içini ürperten korkunç bir hadisedir. İslâm ülkeleri hiçbir zaman bu devir daimden çıkamayacaklardır. Aynı hadiseler Türkiye'de bile cereyan etmektedir. Endonezya ile Malezya'da dahi bu olaylar kıpırdanmaya başlamıştır. Sudan'da bile böyle olaylar olmuştur. Etrafınıza baktığınız zaman her yerde bazı güçlerin İslâm adını kullanarak kendi amaçları doğrultusunda hükümetleri iktidara getirdiklerini göreceksiniz. Bu konuda Rusya bile hiçbir kuvvetten az değildir. Doğu güçleri bile fırsat buldukça, halkın daha sonra elinden kurtulamadığı siyasî hükümetleri İslâm adına iktidara getirmektedirler.

Ahmediye düşmanlığı daima başarısızlıkla sonuçlanmıştır

Allah^{cc} kendi lütfuyla Müslüman hükümetleri ve Müslümanları davranışı bozuk, işi ve hareketi sakat insanlardan korusun ve İslâm ülkelerine karşı düzenlenmekte olan bu entrikayı başarısızlıkla sonuçlandırsın diye dua edelim. Gerçek şu ki (bize gelen haberlere göre) Pakistan halkının gözleri bugün Müslüman Ahmediye Cemaati üzerindedir. Ellerindeki bütün çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bu sebepten dolayı Pakistan halkı bugün Müslüman Ahmediye Cemaati'ne bakmak-

tadır. Birçok akli başında gayri Ahmedi Müslüman, daha önce de bu Cemaat'e düşman olanların daima başarısız kaldıklarını bildiklerini, şimdi bile aynı sonucun oluşmasına dua etmekte olduklarını, çünkü bu zalimlerden başka türlü kurtulamadıklarını, kendilerinin de belki Müslüman Ahmediye Cemaati yüzünden necat bulabileceklerini, bu yoldan başka hiçbir yol bulamadıklarını ifade etmektedirler.

Müslüman Ahmediye Cemaati olarak bizim hiçbir gücümüz yoktur. Biz çok güçsüz ve zayıf bir cemaatiz. Bizim ne siyaset ile bir ilgimiz vardır ne de bu çekişmelere girmekteyiz. Devrin hükümetine karşı durmak ve aleyhinde bir hareket başlatmak yahut isyan etmek ne bizim huyumuza yakışır ne de inançlarımızda bu vardır. Fakat Rabbimizin bizi hiçbir zaman yalnız bırakmayacağını kesinlikle biliyoruz. O, daima düşmanlarımızı küçük düşürmüş ve daima rezil etmiştir. Müslüman Ahmediye Cemaati'ne kaldırılan eller daima kırılmıştır. O yüzden Allah'a^{cc} dua ediniz ki O, bizim vesilemizle bütün memleketi kurtarsın ve İslâm âlemine karşı hükümetlerinin iktidarlarını daha da kuvvetlendirsın ve bu mübarek ismi suiistimal ederek kendi iktidarlarını daha da genişleten ve ebedi kılmak isteyen güçleri başarısız bırak-sın. Allah Teala^{cc} bizleri onlardan kurtarsın ve korusun. Âmin!

Osmanlı Devleti ve İngilizler

Osmanlı Devleti, Hindistan Müslümanları ve İngiltere ilişkilerini, İSAM Yayınları tarafından yayınlanan Azmi Özcan'ın kaleme aldığı, "PANİSLAMİZM" adlı kitaptan olduğu gibi yorumsuz olarak okuyucularımıza aktarıyoruz.

1857 Büyük Hind Ayaklanması ve Sonrası

1857'de önce bir grup askerin başkaldırışı olarak başlayan hareket kısa zamanda her tarafa yayılmış ve İngilizleri Hindistan'dan çıkarmaya yönelik bir bağımsızlık mücadelesine dönüşmüştü.

Ayaklanma sırasında zaman zaman güç durumlarda kalan İngilizler, birkaç sene önce Kırım Savaşında Osmanlılara yardım etmiş olmalarını kendi lehlerine çok iyi kullanacaklardı.

Hindistanlılar, İngilizlere karşı olan mücadelelerinde dışarıdan da des-

tek aramışlardı. Tabiatıyla yardım alabileceklerini umdukları devletlerden birisi de Osmanlı Devleti idi. Elimizde kesin bilgi olmamakla birlikte, bazı kaynaklar, Hintlilerin bu gaye ile Osmanlılara müracaat ettiklerini, fakat bir netice alamadıklarını bildirmektedir.

Buna mukabil İngilizler hem ayaklanmayı bastırmak için gönderdikleri askerlerin Mısır'dan geçmesi için Sultan Abdulmecid'den (1839-1861) izin almışlar, hem de Müslümanların İngilizlere karşı savaşmamasını tavsiye

eden bir mektup göndermesini sağlamışlardı. Bu mektup bütün Hindistan'a yayılmış ve camilerde okunmuştur. O sırada İstanbul'da İngiliz Büyükelçisi olan Redcliffe'e göre, Sultan Abdulmecid "isyancıların işlediği katliamları lanetledi" ve şöyle devam etti:

Müslümanların İngiltere'ye karşı benim kanaatlerimden farklı bir kanaate sahip olduklarını düşünürsem haksızlık etmiş olurum. Onlar Kırım Savaşında İngilizlerin bize sağladıkları desteği unutmuş olamazlar. Artık Müslümanlar ile Hristiyanlar arasında bir düşmanlık söz konusu değildir.

Öte yandan, ayaklanmanın neticesinde İngilizlerin duruma hakim olmaları ve Delhi'nin tekrar zaptı, Osmanlılar tarafından da memnuniyetle karşılanmıştı. Hatta Ali Paşa bu vesile ile İngiliz Hükümetine bir mesaj gönderip, tebriklerini bildirdi. Ayrıca Sultan Abdülmecid de olaylar sırasında zarara uğrayan İngilizler için açılan yardım kampanyasına 1.000 sterlinlik bir bağışta bulundu.

Şüphesiz Sultan Abdülmecid, Hintlilerin İngilizlere karşı kendi düşüncelerini paylaştığını zannetmekle yanılıyordu. Ancak bununla birlikte Müslümanlar üzerinde ciddi bir nüfuzu olduğu da bir gerçektir. Bu gerçek, İngiliz

Başbakanı Palmerstone tarafından, yaptığı yardımlar için Padişaha teşekkür ederken bizzat dile getirilmiş ve bu davranışının "onu kendi mezheplerinin en büyük önderi olarak kabul eden Hind Müslümanları üzerinde çok büyük tesiri olacağı" ifade edilmişti. Nitekim söz konusu bu tesirin belki de en çarpıcı ifadesi 1880'lerde Haydarabad Başbakanı olan Salarjung'un şu ifadesidir:

Merhum babamın bana sık sık anlattığına göre İngilizler ayaklanmayı bastırabilmek ve Müslümanları kendi saflarına çekebilmek için hilafet makamının manevi nüfuzunu devamlı olarak kullanmıştır. Bu suretle Osmanlıların Kırım Savaşından dolayı İngiltere'ye olan borcunun tamamı ödenmiştir. Halife duruma müdahale edince yerlilerin en savaşçıları İngilizleri desteklediler. Aksi halde Hindistan'daki bütün Avrupalıları yok edebilirlerdi.

“Ben Okla Değil Delille Savaşırım”

بِمُطَّلِعٍ عَلَى أَسْرَارِ بَالِيٍّ   بِعَالِمٍ غَيْبَتِي فِي كُلِّ حَالِي

1-Her halimde kalbimin sırrını bilen zatın adına yemin ederim,

بِوَجْهِ قَدْ رَأَى أَغْشَارَ قَلْبِي   بِمُسْتَمِعٍ لَصَرْخِي فِي اللَّيَالِي

2-Kalbimin her köşesinden haberdar olan ve gece karanlıklarında feryadımı işiten Allah'a yemin ederim ki,

لَقَدْ أُرْسِلْتُ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ   رَجِيمٍ عِنْدَ طُوفَانِ الضَّلَالِ

3-Kesinlikle ben dalalet ve sapıklığın tufan gibi baş gösterdiği bir dönemde kullarına rahmetiyle yaklaşan Rabbi tarafından gönderildim,

وَقَدْ أُعْطِيتُ بُرْهَانًا كَرُمُحٍ   وَتَقَفْنَا تَثْقِيفَ الْعَوَالِي

4-Bana eğrilikten münezzehten olan mızrak gibi keskin delil verildi,

فَلَا تَقِفُ الظُّنُونُ بِغَيْرِ عِلْمٍ   وَخَفَ أَخَذَ الْمُحَاسِبِ ذِي الْجَلَالِ

5-Bu yüzden bilgisizlikten dolayı, delili bulunmayan düşüncelerin peşine koşma! Ve celal sahibi olup sorguya çeken Allah'ın kahrından kork,

تَرَى آيَاتِ صِدْقِي ثُمَّ تَنْسِي   لِحَاكِ اللَّهِ مَالِكَ لَا تُبَالِي

6-Sen beni doğrulayan mucizeleri görüp onları unutmaktasın. Yazıklar olsun, niye aldırış etmiyorsun,

تَعَالِ إِلَى الْهُدَى ذُلًّا خُضُوعًا   إِلَى مَا تَكْتَسِي ثُوبَ الدَّلَالِ

7-Alçak gönüllülükle hidâyete yaklaş. Artık ne zamana kadar kibir elbisesini giyme-ye devam edeceksin?

وَإِنْ نَاضَلْتَنِي فَتَرَى سَهَامِي   وَمِثْلِي لَا يَفِرُّ مِنَ النَّضَالِ

8-Benimle ok atışmakta yarıştığın takdirde, okumun ne demek olduğunu öğrenirsin ve benim gibi biri ok atışma yarışından kaçmaz,

سَهَامِي لَا تَطِيشُ بِوَقْتِ حَرْبٍ   وَسَيْفِي لَا يُغَادِرُ فِي الْقِتَالِ

9-Savaş esnasında okum hata etmez ve kılıcımdan kimse kurtulamaz,

فَإِنْ قَاتَلْتَنِي فَأُرِيكَ أَنِّي   مُقِيمٌ فِي مَيَادِينِ الْقِتَالِ

10-Eğer benimle savaşırsan o zaman sana savaş meydanında nasıl direneceğimi göstereceğim,

أَبَا لِيَذَاءِ أَتُرْكُ أَمْرَ رَبِّي وَ مِثْلِي حِينَ يُؤْذَى لَا يُبَالِي

11-Acaba eziyet veriliyorum diye Allah'ın emrini terk mi edeyim? Hal bu ki benim gibi biri eziyet verildiğinde hiç aldırış etmez,

وَ كَيْفَ أَخَافُ تَهْدِيدَ الْخَنَائِي وَ قَدْ أُعْطِيتُ حَالَاتِ الرِّجَالِ

12-Kadınlaşmış kimselerin tehdidinden korkmam mümkün değildir. Çünkü ben gerçek bir erkeğin sahip olduğu bütün nitelikleri taşımaktayım,

أَلَا إِنِّي أَقَامُ كُلَّ سَهْمٍ وَ أَقْلَى الْاِكْتِنَانِ عَنِ النَّبَالِ

13-İyi biliniz ki her okun karşılığını vereceğim. Ben ok korkusundan dolayı gizlenmeyi sevmem,

فَإِنْ حَرُبًا فَحَرْبٌ مِثْلَ نَارٍ وَ إِنْ سِلْمًا فَسِلْمٌ كَالزَّلَالِ

14-Benimle savaşmak istediğiniz takdirde ateş gibi yakıcı bir savaşla karşı karşıya kalacaksınız. Barışmak istediğiniz takdirde ise karşınızda soğuk ve tatlı suyu bulacaksınız,

وَ حَرْبِي بِالذَّلَائِلِ لَا السَّهَامِ وَ قَوْلِي لَهُذِمَّ شَاجُ الْقَذَالِ

15-Ben okla değil delille savaşırım. Benim sözüm kelleyi uçuran keskin kılıçtır.

وَ فَاقَ السَّيْفِ نَطْقِي فِي الصِّقَالِ قَدْ اغْتَلْتُ الْمُكْفِرَ كَالْغَزَالِ

16-Konuşmam parlaklık ve keskinlik bakımından kılıçtan üstündür. Şüphesiz bana kâfir diyenleri ceylanı avladığım gibi avladım,

وَلَمْ يَزَلِ اللَّئَامُ يُكْفِرُونِي إِلَى أَنْ جَاءَ نُصْرَةُ ذِي الْجَلَالِ

17-Alçaklar bana durmadan kâfir dediler. Hatta celal sahibi olan Allah yardımına koştu,

وَ قَدْ جَادَلْتَنِي ظُلْمًا وَ زُورًا وَ جَاوَزْتَ الدِّيَانَةَ فِي الْجِدَالِ

18-Ey bana kâfir diyen kimse, zulme ve yalana dayanarak benimle münakaşaya girdin ve münakaşa yaparken takva haddini aştın,

وَلَوْ قَبْلَ الْجِدَالِ سَأَلْتَ مِنِّي جُذِبْتَ إِلَى الْهُدَى قَبْلَ الْوَبَالِ

19-Eğer münakaşaya girmeden önce bana sorsaydın o zaman helak olmadan doğruyu bulurdun,

لَنَا فِي نُصْرَةِ الدِّينِ الْمَتِينِ مَسَاعِي فِي التَّرْقَى وَالْكَمَالِ

20-İslâm dinine yardım olsun diye gösterdiğimiz çabalar gün geçtikçe gelişmekte ve kemale ermektedirler,

هَدَانِي خَالِقِي نَهْجًا قَوِيمًا وَرَبَّانِي بِأَنْوَاعِ النَّوَالِ

21-Beni yaratan Allah bana dosdoğru yolu gösterip çeşitli ödüllerle beni eğitti.

لَقَدْ أُعْطِيتُ أَسْرَارَ السَّرَائِرِ فَسَلُّ إِنِّ شِئْتُ مِنْ نَوْعِ السُّؤَالِ

22-Gizliden gizli sırları o bana bağışladı. (Şimdi) istediğini sor!

وَقَدْ غَوَّصْتُ فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ فَعُدْتُ وَفِي يَدِي أَبْهَى اللَّالِي

23-Ben "Fenâ²⁸ Denizi"ne atladım, çıktım ve elimde pırıl pırıl parlayan inciler vardı,

رَأَيْتُ بِفَضْلِ رَبِّي سُبُلَ رَبِّي وَإِنْ كَانَتْ أَدَقَّ مِنَ الْهَلَالِ

24-Allah'ın lütfuyla Rabbimin yollarını gördüm. Hâlbuki bunlar hilâlden bile daha ince idiler,

وَكَمْ سِرٍّ أَرَانِي نُورُ رَبِّي وَآيَاتٍ عَلَى صِدْقِ الْمَقَالِ

25-Rabbimin nuru bana nice sırları gösterdi. Ayrıca söylediklerimin doğruluğunu ispatlamak için nice kerametler gösterdi,

وَعِلْمٍ يَهْرَنُ عُقُولَ نَاسٍ وَرَأْيٍ قَدْ عَلَا قُنْنَ الْجِبَالِ

26-Muhaliflerin akıllarına sığmayan nice bilgiler ve dağ zirvelerinden bile daha yüksek düşünceleri bana bağışladı,

سَعَيْتُ وَمَا وَنَيْتُ بِشَوْقِ رَبِّي إِلَى أَنْ جَاءَنِي رِيَا الْوَصَالِ

27-Rabbimin yolunda çabalarımı visal²⁹ kokusu alana kadar hiç aksatmadan aşkla sürdürdüm,

²⁸ Allah'ın sıfatlarında yok olmak.

²⁹ Allah ile görüşme ve buluşma

وَقَدْ أَشْرَبْتُ كَاسًا بَعْدَ كَاسٍ إِلَى أَنْ لَاحَ لِي نُورُ الْجَمَالِ

28-Kadeh üstüne kadeh içirildim. Hatta O'nun nuru bana göründü,

وَقَدْ أُعْطِيتُ ذَوْقًا بَعْدَ ذَوْقٍ وَنِعْمَاءَ الْمَحَبَّةِ وَالذَّلَالِ

29-Bir tattan sonra başka bir tat tattırıldım. Sevgi, naz ve cilve nimetleri bana verildi,

وَجَدْتُ حَيَاتَ قَلْبِي بَعْدَ مَوْتِي وَعَادَتْ دَوْلَتِي بَعْدَ الزَّوَالِ

30-Kalbimin hayata kavuşması ölümünden sonra gerçekleşti. Her şeyimden yoksun olduktan sonra servetimin hepsi bana geri iade edildi,

لَفَاطَاتُ الْمَوَائِدِ كَانَتْ أَكْلِي وَصِرْتُ الْيَوْمَ مَطْعَامَ الْأَهَالِي

31-(Allah'ın bana olan lütuflarını görmüyor musun? Bir zaman) Sofra artıkları benim yiyeceklerimdi. Bugün ise ben nice aileleri doyurmaktayım,

أَزِيدُ بِفَضْلِهِ يَوْمًا فَيَوْمًا وَأُصْلِي قَلْبَ مُتَنَظِّرِ الْوَبَالِ

32-Günden güne ilerlediğimden ötürü benim için azabı bekleyenin kalbini yakmaktayım,

أَلَا يَا حَاسِدِي خَفْ فَهَرَبِي وَمَا آلُوكَ نَصْحًا فِي الْمَقَالِ

33-Ey haset eden! Rabbimin kahrından kork. İyilik olsun diye sana durmadan söylüyorum,

فَلَا تَسْتَكْبِرَنَّ بِفَوْرِ عَجَبٍ وَكَمْ مِنْ مُزْدَهِي صَيْدُ النَّكَالِ

34-Kendini beğenme duygusuyla sakın böbürlenme! Çünkü nice böbürlenene, kibirliler, ibret verici azaplara yakalanmışlardır,

أَلَا يَا خَاطِبَ الدُّنْيَا الدُّنْيَةُ تَذَكَّرُ يَوْمَ قُرْبِ الْإِرْتِحَالِ

35-Ey hakir dünyaya talip olan! Ölümün pek yakın olduğunu sakın unutma!

سِهَامُ الْمَوْتِ تَفْجَأُ يَا عَزِيزِي وَلَوْ طَالَ الْمَدَى فِي الْإِنْتِقَالِ

36-Ey dostum! Dünyadan göç etme müddeti uzun olsa bile yinede ölüm oku ansızın yakalar,

هَذَاكَ اللَّهُ قَدْ جَادَلْتَ بَغْضًا وَمَا فَكَّرْتَ فِي قَوْلِي وَقَالِي

37-Allah sana hidâyet nasip eylesin! Sen hasedinden dolayı münakaşa ettin ve sözümü dinlemedin bile,

وَكَمْ أَكْفَرْتَنِي كَذْبًا وَزُورًا وَكَمْ كَذَّبْتَ مِنْ زَيْغِ الْخَيَالِ

38-Yalan ve iftiraya dayanarak bana kâfir dedin ve eğri düşüncelerinden dolayı beni yalanladın,

وَإِنِّي قَدْ أَرَى قَدْ ضَاعَ دِينُكَ فَقُمْ وَارْبَأْ بِهِ قَبْلَ الرَّحَالِ

39-Senin dininin zayi olduğunu kesin görüyorum. Kalk ve dünyadan göç etmeden önce dinine sahip çık,

حَيَاتِكَ بِالتَّغَافُلِ نَوْعُ نَوْمٍ وَأَيَّامُ الْمَعَاصِي كَالْيَالِي

40-Gaflet dolu hayatın uykuya, günah dolu günlerin ise geceye benzer,

وَلَسْتُ بِطَالِبِ الدُّنْيَا كَزَعْمِكَ وَقَدْ طَلَّقْتُهَا بِالْإِعْتَزَالِ

41-Düşündüğün gibi ben dünya talibi değilim. Tam tersine ben ondan ayrılıp onu boşamışımdır,

تَرَكْنَا هَذِهِ الدُّنْيَا لِوَجْهِهِ وَآثَرْنَا الْجَمَالَ عَلَى الْجَمَالِ

42-Bir tek yüz için bu dünyadan vazgeçtim ve O'nun güzelliğini bütün dünyevî güzelliklere tercih ettim,

وَإِنَّكَ تَزْدَرِي نُطْقِي وَقَوْلِي وَلَوْ صَادَقْتَهُ مِثْلَ اللَّالِي

43-Sen sözümü inci gibi değerli bulsan dahi yine de onu hor görüyorsun,

فَلَا تَنْظُرْ إِلَى زَحْفٍ فَإِنِّي نَظَّمْتُ قَصِيدَتِي بِالْإِرْتِجَالِ

44-Bu kasideyi yazarken (diğer kimseler gibi) sürünüp yorgun düştüğümü sakın aklına getirme! Çünkü ben kasidemi irticalen³⁰ söyledim.³¹

Vadedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed^{as}

³⁰ Önceden hazırlık yapmaksızın ve düşünmeksizin o anda bir şiiri söylemek.

³¹ Ayna-yı Kemalât-ı İslâm; (1892) Ruhani Hazain; s.594-596, c.5, 2.bs., London, 1984

İngiliz Çıkarlarının Gerçek Savunucuları

Müslüman Ahmediye Cemaati İmamı Mirza Tahir Ahmed Hazretleri'nin 8 Şubat 1985'de Londra'nın Fazl Camiin'de verdiği Cuma hutbesi metnidir.

Kelime-i Şahadet, istiaze ve Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra söze şöyle başladılar: Geçen Cuma güncü hutbemde Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nce yayınlanan Müslüman Ahmediye Cemaati ile ilgili broşürden bahsetmiş, bu broşürde ileri sürülen suçlamalardan bir tanesini ele almıştım. Bu suçlamaların sözleri şöyledir: Modern araştırmacılar Ahmediyet'in bir İngiliz fidanı olduğunu ve İngiliz İmparatorluğu çıkarlarını korumak amacıyla dikildiğini ispat etmişlerdir. Bu suçlamanın ilk kısmını ben geçen hutbemde cevaplandırmış ve İngiliz fidanının içyüzü nedir? Gerçekten İngiliz fidanı kimdir? Bu modern araştırmacıların gerçeği nedir? Bu soruları cevaplandırmıştım ve şunu da ispat etmiştim ki, çıkarlara gelince, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin İngilizlerle ilgili hiçbir çıkarı yoktur. Ne geçmişte bir çıkarı söz konusu oldu ne de ileride İngilizlere bağlı bir çıkarı olacaktır. Kaldı ki İngilizlerin, Müslüman Ahmediye Cemaati'nden bir çıkarları yoksa, o zaman İngiliz menfaatleri kime bağlıdır? Yahut da emperyalist güçlerin çıkarlarını kimler savunmaktadır? İşte bugün ben bu konuda arkadaşlarıma bilgi vermek istiyorum.

Hindistan'da İngiliz çıkarları

İlk olarak araştırıp incelememiz gereken konu şudur: Hindistan'da İngilizlerin çıkarları neydi? Bellidir ki Hindistan'da İngiliz İmparatorluğu'nu güçlendirmekten başka İngiliz Hükümeti'nin hiçbir çıkarı yoktu. İngiliz

çıkarlarını kendimiz tahmin edeceğimize, İngiliz Hükümeti'ne bağlı ileri gelen kişilerin kendi lisanlarından kendi kelimeleriyle bu çıkarlar konusunda size bilgi vereyim. Ne olursa olsun, İngilizlerin menfaatlerini en iyi bilen yine İngilizler idi. İngiliz çıkarlarını en iyi bilen yine İngiliz Hükümeti ile ilişkisi olan ve güç kaynağı yanında oturmakta olan kişiler idi. Bugün yahut dünün "Ahrar Cemaati"³² İngilizler'in çıkarlarını ne bilsinler? İngilizlere sormadıkça, çıkarları konusunda bilgi edinmemiz imkânsızdır.

Lord Laurence çok tanınmış bir kişidir. Hindistan'ın genel valisi olarak da çalışmıştır. İngiltere'ye hizmet etmek konusunda çok bariz bir kişidir. Bu İngiliz Lordu'nun biyografisi olan "Lord Laurence's Life" adlı çok meşhur kitapta bazı düşüncelerinden de bahsederek yazar şöyle demiştir: **"Lord Laurence'in dediğine göre Hindistan'da İngiliz İmparatorluğu iktidarını güçlendirmek konusunda Hristiyanlığı Hindistan'da yaymaktan daha yararlı bir şey yoktur."**³³

Yüce Allah'ın^{cc} İslâmiyet'i savunmak gayesiyle Hz. Ahmed'i^{as} seçtiği Kadiyan adlı kasaba, Hindistan'ın Pencap eyaletinde bulunmaktadır. Zamanın Pencap valisi Sir Donald Mcleod bu konuda düşüncelerini şöyle

³² Ahmediye düşmanı; mollaların kurduğu siyâsi bir cemaat. (Çev.)

³³ Lord Laurence's Life, c.2 s.313

sergilemektedir: **"Ben burada bir inancımı da belirtmek istiyorum. Eğer biz İngilizler Hindistan toprağında kendi saltanatımızı korumak istersek, bu ülkeyi Hristiyan yapmak gayesiyle varolan gücümüzle çaba sarfetmeliyiz."**³⁴

Keza, zamanın Hindistan İşleri Bakanı Sir Charles Wood şöyle bir demeç verdi: **"Hindistan'da Hristiyanlığı kabul eden her yeni kişinin İngiltere ile bağlılık konusunda yeni bir kaynak teşkil ettiğine ve İngiliz İmparatorluğu'nu güçlendirmek açısından yeni bir güç kaynağı olduğuna kesinlikle inanıyorum."**³⁵

Bu ilân, Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} gençlik günlerinde, 1862'de yapıldı. Aynı yıl İngiltere Başkanı Lord Palmerston bu konudaki düşüncelerini şöyle açıkladı: "Hepimiz bir tek noktada birleşmekteyiz. Hristiyanlığı elimizden geldiğince yaymaya ve Hindistan'ın ücra köşelerine kadar götürmeye çalışmalıyız. Bu yalnız vecibemiz değildir, aksine bizim kendi çıkarlarımız da buna bağlıdır."³⁶

Bugün savunması Müslüman Ahmediye Cemaati'ne bırakıldığı söylenen, Hindistan'daki İngiliz çıkarları işte bunlar idi. Halbuki bu devir, Hindistan'da Kuzey'den Güney'e ve Doğu'dan Batı'ya kadar Hristiyan misyonerlerin kol gezdiği ve Hristiyanlığın hızla

yayıldığı bir devridir. Bu çağ, Müslümanların savunma gücünü kaybettikleri çağdır. Bu çağda Müslümanlar arasında Hristiyanlığa karşı koyabilecek ve Hristiyan papazlarla başa çıkabilecek ve deccallıklarıyla yalanlarını açığa vurabilecek bir er bulunmuyordu. Bu çağ, büyük ve tanınmış Müslüman hanedanlarının, hatta Seyyid (yani Efendimizin) sülalesinden olanların, tanınmış din adamlarıyla hocaların, seccadenişin sufilerle pirlerin Hristiyanlığa girdikleri ve İslâmiyet'ten uzaklaştıkları çağdır. İslâm'dan dönüp Hristiyanlığı seçen bu Hocalar İslâm dini aleyhinde çok çirkin eserler kaleme almaydılar. Bu çağda Findar ile İmad-üd Din adlı papazlar ve keza İslâm dininden dönerek Hristiyanlığa girmiş olan birçok Hristiyan din adamları İslâm aleyhinde o kadar çirkin kitaplar yazdılar ve İslâmiyet'in kurucusu Hz. Muhammed^{sav} aleyhinde o derece çirkin iftiralar attılar ki bazı Hindu gazeteleri bile şöyle yazmaya mecbur oldular: 1857'de İngilizlere karşı bir isyan olmuştur. Şimdi bile eğer bu çağda bir isyan başlarsa, ancak Hristiyan papazlarının İslâmiyet aleyhinde yaptıkları çirkin saldırılar neticesinde başlayacaktır.³⁷

Bu devirde "Ümmehat-ül Müminin" adlı, bir Müslüman'ı kan ağlatan çirkin bir kitap yayınlandı. Bu kitapta Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed^{sav} ve pak eşlerine çirkin suçlamalar yapıldı. Bu kitabın yazarı da, İslâmiyet'ten olan Ahmed Şah Şaik³⁸ adlı bir

³⁴ The Mission, R.Clarke, Londra, 1904, s.47

³⁵ A.G.E., s.234

³⁶ A.G.E., s.234

³⁷ Meselâ bakınız: Şems-ül Ehrar, Laknau, 15 Ekim 1875, c.7 No.15

³⁸ Şah: Bu kelime Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in soyundan olan kimse için kullanılır. (Çev.)

doktordur. Bu zat Tibet ülkesinin Ledah bölgesinde, Layya şehrinde başhekimlik yapmıştır ve bu eser, Parşotan Das adlı bir Hristiyan tarafından Gujranwala Şule Press adlı matbaada basılmıştır.

Şimdi o devirle ilgili olarak bu sözde İslâm mücahitleri çok acayip ve tuhaf bir suçlama ileri sürmüşlerdir. Bu sözde İslâm mücahitleri Hristiyanlık ve İngiliz Saltanatının çıkarlarını, İngilizlerin Tanrısını öldüren bir şahsın savunduğunu ileri sürerler. İngiliz çıkarlarını koruduğu söylenen bu şahıs, Hristiyanların sözde Tanrılarının öldüğünü ispat etmekle kalmayıp, Hristiyanlık temellerine de şiddetli saldırılarda bulunmuş, hatta Hristiyanlık için kendisini kurtarmak bile imkânsızlaşmıştır. Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanları nezdinde, İngiliz Hükümeti'nin büyük çıkarlarını korumak ve Hristiyanlığı yaymak uğruna benimsediği plân acaba bu muydu? İngilizler Hristiyan bir iktidarın güçlenmesini ve sağlamlaşmasını acaba böyle mi istemekteydiler. Acaba İngilizler bu gaye uğruna mı özene bezene bir fidan diktiler? Bir fidan ki ilk işi Hristiyanların sözde Allah'ın^{cc} oğlunun tabii ve fiziki bir ölümle öldüğünü ilân etmek oldu. Böylece o, Haç ile ilgili inancı paramparça etti ve Hristiyanlık aleyhinde, yalnız Hindistan ile sınırlı kalmayıp, aksine bütün dünyaya yayılmaya başlayan ve bugüne kadar yayılmaya devam eden büyük bir cihad başlattı. Aklını kullanan ve bu suçlamayı inceleyip Müslüman Ahmediye Cemaati ile uzaktan veya yakından hiçbir ilişkisi bulunmadığını anlayabilen birisi çıkmadığına şaşıyorum. Aklını kullanırlarsa bu suçlamanın iç yüzünü

öğrenirler. Bu suçlama boş zihinlerin eseri-
dir. Söyledikleri sözün ne sonuçlar yaratacağını düşünmelidirler. Güya İngilizler kendi çıkarlarını korumak gayesi ile Hz.Mirza Gulam Ahmed Kadiyani'yi^{as} seçti ve onun yaptığı ilk iş de İngilizlerin dinine saldırılar başlatmak oldu. Böylece o, İngiliz Saltanatının çıkarlarının bağlı olduğu şeyleri yok etmeye koyuldu. İngiliz milleti çok kurnaz ve saman altından su yürüten hükümdar bir millet idi. O, politikayı iyi anlardı ve yalnız kendi çıkarlarını iyi bilmekle kalmayıp onları nasıl elde edebileceğini de iyi bilmekteydi. Zaten derin politika ve kurnazlıkları yüzünden İngilizler dünyanın birçok ülkesini ele geçirmişti. Bu İngiliz iktidarının doruk noktasında bulunduğu bir devir idi. İngiliz İmparatorluğu o derece geniş idi ki üzerinde güneşin hiçbir zaman batmadığı söyleniyordu. Doğu'dan Batı'ya kadar yirmi dört saat içinde üzerlerinde güneşin battığı hiçbir an yoktu. Politika itibarıyla bu derece kurnaz bir millete böyle boş bir düşünceyi isnat ettirmek, akıl ve mantık ile uzaktan veya yakından hiçbir ilişkisi bulunmayan bir davranıştır.

Hristiyanlık aleyhinde Kadiyan'dan yükselen ses

Şimdi o devirde Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Ahmed^{as} Hazretleri'nin bu konudaki düşüncelerini, dünya insanlarıyla nasıl bir dil ile muhatap olduğunu ve İslâm ehlini ne şekilde uyardığını onları derin uykularından nasıl uyandırdığını da inceleyelim. Bir yandan Londra'dan şu ses yükselmekteydi: "Hindistan'da elimizden geldiğin-

ce hızlı bir şekilde Hristiyanlığı yayalım. İngiliz çıkarları işte buna bağlıdır."

Diğer yandan Kadiyan adlı küçük bir kasabada, uyumakta olan Müslümanları uyardırmak gayesiyle şöyle bir anons yapılmaktaydı: "Bakınız ey gafiller! İyi dinleyiniz. Bu (Hristiyan papazlar), İslâm binasını yıkmak için nasıl çaba sarfetmektedirler. Bu amaçla ne kadar çok kaynak temin edilmiştir ve onları yaymak uğruna kendi canlarını bile tehlikeye atarak, kendi mallarını bile su gibi sarfederek, insanî güçleri sona erdirecek şekilde çabalar harcanmıştır. Hatta bu yolda insanı utanca boğan kaynaklar tüketildi ve pak ve temiz ruhluluk aleyhinde plânlar kuruldu ve son haddine erdirildi. Doğruluk ve imanı ortadan kaldırmak gayesiyle türlü mayınlar döşendi. İslâm dinini ortadan silmek için, büyük bir çaba sarfederek, yalan ve yapmacığın bütün ince ve kurnaz sözleri uyduruldu...O yüzden kesin olarak şuna inanmalıyız ki kiliseden çıkacak olan Mesih-üd Deccal işte bu insanlardır. Şunların sihri-ne karşı mucizeye gerek vardır. Eğer bu gerçeği inkâr ederseniz, geçmiş zaman Deccalları arasında bunlara bir örnek gösteriniz.³⁹

Kim Hristiyanlığa göğüs gerdi?

Hristiyanlık dinini Deccallık olarak nitelendiren ve Hristiyanlığa şiddetli saldırılarda bulunan tek kişi ancak ve ancak Müslüman Ahmediye Cemaati'nin kurucusu Hz. Ahmed'dir. O devirde İngiltere'den şu ses yükselmekteydi: Yalnız Hindistan'da değil, Doğu'dan Batı'ya kadar her yerde Haç'ı üs-

tün kılacağız. Hatta bazı sesler daha da yükselmeye çıkmakta ve Afrika'dan başlarız ve Mekke'ye varırız; Mescid-i Haram (Beytullah) üzerine Haç bayrağı dikmedikçe rahat durmayız demektedir. O zaman Hristiyan papazlara Deccal diyen Hz. Ahmed'den başka kim vardı? Hristiyanlığı ortadan kaldırmak uğruna varolan gücüyle uğraşan kimdi? Hristiyanlık karşısında varolan kuvvetiyle dikilen ancak Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Ahmed^{as} idi. Yoksa ulemalardan birçok kişi İslâm dinini bırakarak, Hristiyan dinine girmekte, Hristiyanlık lehinde ve sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed^{sav} aleyhinde son derece çirkin saldırılarda bulunmaktaydı.

Hz. Ahmed^{as} bu konuda şöyle der:

"İyi biliniz ki İsa Mesih ölmedikçe Haç'la ilgili inanç ölmeyecektir. O bakımdan Kur'an talimatının aksine İsa Mesih'in hayatta olduğuna inanmanın ne yararı vardır? Bırakınız İsa Mesih ölsün ki bizim dinimiz de böylece yaşasın."⁴⁰

Keza Kadiyan'dan Müslüman Ahmediye Cemaati yıllık toplantısında dinleyicilere hitap ederken o, şöyle söylemişti:

"İsa'nın^{as} ölümü ve İslâm'ın hayatı bu her iki maksadın birbiriyle büyük bir alâkası vardır. İsa'nın^{as} ölümü meselesi bu çağda İslâmiyet'in dirilişi için gerekli olmuştur."

Daha sonra şöyle dedi:

³⁹ İzale-yi Evham, Bölüm 2, s.365-366

⁴⁰ Keşti-i Nuh; s.15

"İsa'nın^{as} hayatta oluşu ile ortaya çıkan fitne çok büyümüştür. Başlangıçta İsa'nın^{as} hayatta oluşu yalnız bir yanlışlık şeklindeydi. Fakat bugün bu yanlışlık, İslâm'ı yutmak isteyen bir ejderha şeklini almıştır. İslâm bir çöküş halindedir. Hristiyanlığın silâhı da işte İsa'nın^{as} hayatta oluşudur. Bu silâhı ellerine alarak İslâm Dini'ne saldırmaktadırlar ve Müslümanların nesli Hristiyanlarca avlanmaktadır. O yüzden Yüce Allah şimdi Müslümanları uyarmak istedi."⁴¹

Hiz. Ahmed^{as} başka bir yerde şöyle demiştir:

"Bırakınız İsa^{as} ölsün ki İslâm'ın hayatı bundadır. Keza bırakınız Musevî İsa'nın^{as} yerine Muhammedî İsa^{as} gelsin ki İslâm'ın yüceliği bundadır."⁴²

وقد جاء يوم الله فاليوم ربنا يدقق أجزاء الصليب ويكسر

"Bugün İlâhî savaşların günü kesinlikle başlamıştır. Bu sebepten dolayı bugün bizim Rabbimiz Haç'ı kırarak paramparça edecektir."

وَأُبْعِي مِنَ الْمَوْلَى نَعِيمًا يَسْرُنِي وَمَا هُوَ إِلَّا فِي صُلْبٍ يُكْسَرُ

Allah'tan^{cc} beni sevindirecek bir tek dileğim vardır. O da şudur ki Haç paramparça olsun.

وَاللَّهِ إِنِّي أَكْبِرَنَّ صَلِيكُم وَلَوْ مَزَقَتْ ذَرَاتُ جَسَمِي وَأَكْسَرُ

Ey Hristiyanlar! Allah^{cc} adına and olsun ki ben sizin Haç'ınızı mutlaka pa-

ramparça edeceğim velev ki bu yolda benim vücudum paramparça edilip öldürüleyim."⁴³

Vadedilen Mesih^{as} aleyhinde ulema ile Hristiyanların işbirliği

Bu cahillerin düşüncesine göre güya İngilizlerin kendi saltanatlarının güçlenmesini ve çıkarlarının korunmasını sağlamak gayesiyle tayin ettikleri, İslâmiyet'in en büyük güreşçisi ve hizmetçisi işte budur. Halbuki zamanın uleması, kırmak istedikleri Haç'a inanan Hristiyanlarla işbirliği yapmakta ve kendisine karşı durmaktaydılar. Bu şiddetli karşı koyma zamanında, bir yandan Hristiyanlıkla İslâm arasında bir çekişme vardı ve büyük tanınmış Hristiyan papazlar bir taraftaydılar, diğer yandan İslâmiyet'i korumak gayesiyle bir İslâm kahramanı olarak Hristiyanlarla uğraşmakta olan Vadedilen Mesih Hiz. Ahmed^{as} vardı. Bu hassas devirde bile Müslüman Ahmediye Cemaati'ne düşman olan ulema, fırsat buldukça Hristiyan tartışmacılara yardımcı olmaktan hiç çekinmemişlerdir. Karakterleri daima işte bu olmuştur. Meselâ Amritsar'da Dr. Henry Clark isimli papaz ile meşhur tartışmasını yaptığı zaman, Vadedilen Mesih bir broşür yayınlayarak, Hindistan'ın bütün Müslümanlarına bu konuda bilgi verdi ve şöyle dedi:

"Amritsar'dan üstü kapalı bir mesaj aldım. Güya bazı ulema, tartışmada eğer İsa'nın^{as} ölümü bahis konusu olsaydı, biz o zaman mutlaka Dr. Clark'tan yana olurduk demişler.

⁴¹ Melfuzat, c.10 s.336-337,345

⁴² Melfuzat, c.10 s.458

⁴³ Keramât'üs Sadikîn; Dürr-i Semîn Arabî; Nazarât Isha'at Rabwah Pakistan, s.72

Bu sebepten dolayı Şeyh Efendi⁴⁴ ile diğer yandaşlarına umumi olarak duyurulur, hatta yemin versinler. Gelsinler, kursaklarında kalmasin, bu hasretlerini de gidersinler."⁴⁵

İngilizler'e meydan okuyan kimdi?

Gerçek şudur ki bir yanda Hristiyanlarla baş etmekte olan ve Haç'la ilgili inançlara şiddetli bir şekilde saldırmakta olan Vadedilen Mesih Hz. Ahmed^{as} vardı. Diğer tarafta, bugün Ahmediler'in kellelerinin uçurulmasını gerekli sayan ve İngilizleri desteklemek gayesiyle ortaya çıktıkları gibi yalan ve yanlış suçlamalar isnat eden Müslüman ulemalar bulunmaktaydı. O zaman yaptıkları yalnızca İslâm'ın sırtına bir hançer saplamaya benzemekteydi. Onlar çok şiddetli bir şekilde İsa Mesih'in^{as} berhayat olduğunu savunmaktaydılar ve sık sık Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} öldürülmesinin caiz olduğunu ileri sürmekteydiler. Bu zatlar, Hindistan'ın bir ucundan öbür ucuna kadar Hz. Ahmed^{as} aleyhinde düşmanlık ve nefret ateşini alevlendirdiklerini övünerek ilân etmekteydiler. Yalnız Hristiyan değil hatta Mekke ile Medine'den başka Arabistan'ın bir ucundan öbür ucuna kadar bu şahıs aleyhinde neden İsa Mesih'in^{as} öldüğünü ilân etmiştir diyerek nefret, inat ve düşmanlık ortamı yarattıklarını söylemekteydiler. Kısacası, altı kıtada kendisine karşı bir düşmanlık ateşi tutuştu-ran işte İsa'nın^{as} ölümü ile ilgili bu ilân idi. Peki öyleyse İngilizlere yardım eden kimdi? Tanrıların yaşadığını söyleyen mi yahut tanrılarını öldüren mi? Bu kadar küçük ve

basit konuyu kavramayan akıllar hakkında ne diyelim.

Vadedilen Mesih Ahmed^{as} şöyle demiştir:

"Papazların yalanı son haddine vardığı zaman, Yüce Allah^{cc} Hücet-i Muhammedi-ye'yi tamamlamak gayesiyle beni gönderdi. Şimdi nerededir o papazlar? Gelsinler, karşıma çıksınlar, ben zamansız gelmedim. Ben İslâm'ın, Hristiyanların ayakları altında çiğnendiği bir zamanda geldim. Şimdi mümkünse, Hz. Muhammed^{sav} hiçbir olayı önceden haber vermemiştir diyen bir papazı önüme getirin bakayım. İyi biliniz ki o devir benden önce geçmiştir bile. Şimdi öyle bir zaman gelmiştir ki Yüce Allah^{cc} bu zamanda, küfür edilip ismi saygısızlıkla anılan, uğruna şanssız papazların bu çağda yüzbinlerce kitap yazıp yayınladıkları peygamber Muhammed-i Arabi^{sav} işte doğrudur ve doğruların baş tacıdır gerçeğini göstermek istemektedir."⁴⁶

Başka bir yerde o, şöyle demiştir:

"Ne iyi oldu ki Hristiyanların tanrısı öldü. Allah'ın^{cc} bu âciz kulunun, Mer-yem oğlu İsa'nın rengine girerek Deccal karakterli bu insanlara yaptığı bu saldırı, bir mızrak saldırısından az değildir. Bu insanlara pak şeyler verilmmişti. Yalnız onlar bu pak şeylere çirkin ve pak olmayan şeyler karıştırdı-

⁴⁴ Meşhur Ehli Hadis lideri Muhammed Hüseyin adlı hoca kasdedilmiştir. (Çev.)

⁴⁵ Ek-Saççai Ka İzhar

⁴⁶ Hakikat-ül Vahiy, s.273-274

dılar ve Deccal'ın yapması gereken işi yaptılar."⁴⁷

Haç'ın kırılışı ve muhaliflerin itirafı

Bunlar Hz. Ahmed'in^{as} "Haç'ı kırdım" dediği kendi sözleridir. Şimdi tarafsız bir gözle kendisini gözetlemekte olan muhaliflerine göre dahi bu uğraşının başarılıp başarılmadığını ve İsa Mesih'in^{as} tabii bir şekilde vefat ettiğini ilân ederek Hristiyanlığın başını ezip ezmediğini incelememiz lâzımdır. Bu konuda ilk olarak size Müslüman ama Ahmedî olmayan, hatta Müslüman Ahmediler'e şiddetle karşı olan bir grup ulemadan birisinin bir iktibasını okumak istiyorum. O devirde ulema arasında biraz doğruluk sevgisi vardı ve bazen doğru söz söylemeye mecbur olurlardı. İşte bu ulema'dan bir tanesi de Eşref Ali Tanavî'nin Kur'an tercümesine uzun bir önsöz yazmış olun Nur Muhammed Nakşibendî Çiştî hocadır. O, kaleme aldığı önsözün 30.uncu sayfasında şöyle demiştir:

"Aynı devirde Lefroy adlı bir papaz, yanında büyük bir papazlar cemaati olduğu halde, kısa zamanda bütün Hindistan'ı Hristiyan yapacağına ant içerek İngiltere'den yola koyuldu. İngiltere'deki İngilizlerden yardım alarak, büyük miktarda para toplayarak ve gelecek için sürekli yardım sözü alarak Hindistan'a girdi ve büyük fırtına yarattı. (Bakınız İngiliz çıkarları işte budur. Kim bilir o zaman onlar kaç yüz bin Rupî harcamışlar ve büyük bir kahraman hazırlayarak Hindistan'a göndermişler. O, da Müslüman ulemalara göre o kadar büyük işler başarmış ki

ünü bütün Hindistan'da fırtınalar uyandırmış.)

Bu papazın Hz.İsa'nın gökte maddî vücuduyla yaşamakta olduğu ve diğer peygamberlerin yer altında gömülü olduklarına dair yaptığı saldırı kendi düşüncesine göre halk üzerinde etki yapmıştır. **Tam o sırada Mevlevî Gulam Ahmed Kadiyani ortaya çıktı ve bu papazın yandaşlarına şöyle meydan okudu: Adını kullandığınız İsa^{as} öbür insanlar gibi vefat ederek defnedilmiştir, fakat geleceği önceden haber verilmiş olan İsa^{as} benim. O yüzden eğer içinde bir iyilik varsa, geliniz beni kabul ediniz. Bu delil ile o, Lefroy'u öyle sıkıştırdı ki onun için kendini kurtarmak bile zorlaştı ve Mirza Gulam Ahmed böylece Hindistan'dan İngiltere'ye kadar bütün papazları yenilgiye uğrattı."**⁴⁸

Bir Hindu Gazetesine göre Ahmediyet'in yüceliği

Müslüman Ahmedîye Cemaati'nin elinde olan İngilizler'in çıkarları (!) işte buydu. Eğer çıkar buysa, o zaman sizler bile bu çıkar bakımından neden Müslüman Ahmedîye Cemaati'ne yardım etmiyorsunuz. Çünkü İngilizin değil İslâm'ın çıkarları buna bağlıdır; Hristiyanlığın değil Hz. Muhammed'in^{sav} ve dininin çıkarı bundadır. Bugün bir mollanın anlayamadığını, dün bir Hindu bile anlamakta idi. Bu konuda o, mollalardan daha zekiydi ve Ahmediyet'in gerçek içyüzünü ve hangi amaçla kurulduğunu iyi

⁴⁷ İzale-yi Evham, s.361-362

⁴⁸ Önsöz, Nur Muhammed, s.30

anlamaktaydı. Gerçi bu Hindu Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bir Hindu gazetesinde bir makale yazdı. Bu makaleden bir iktibas size sunmak istiyorum. Bu gazetede Hinduları, Müslüman Ahmediler'e karşı uyarmak gayesiyle bu makaleyi kaleme aldı ve basit ve değersiz saydıkları Ahmediler'in Hindu dini için büyük bir tehlikeye teşkil ettiklerini ve ilerde Hindular için büyük korkular yaratacaklarını ve problemler oluşturacaklarını bildirdi. Fakat bu Hindu yazar zeki bir kişidir ve Ahmediyet'in gerçek içyüzünü iyi bilmektedir. Bundan dolayı Ahmediyet'in geçmiş tarihini göz önünde bulundurarak ve Hristiyanlık âleminde uyandırdığı yankıları bilerek o, şöyle der:

"Bugünden otuz kırk yıl geriye dönüp bu Cemaat'i çok ilkel durumda olduğu halde görelim. O zaman hem Hindular hem de Müslümanlar bu Cemaat'i ne kadar hakir ve değersiz saymaktaydı..... Fakat olaylar, bu Cemaatle alay edenlerin kendilerinin akılsız ve ahmak olduklarını ispat etmiştir. Bu konuda Hristiyan misyonerler çok akıllıca davrandılar. Müslüman Ahmediler daha Avrupa ve Amerika'ya ayak basar basmaz, bütün papazlar onlara karşı koymaya hazırlandılar."⁴⁹

Ahmediyet İslâmiyet'in dirilişi demektir

Kaldı ki, Hristiyanlık âleminde Ahmediyet nasıl bilinmektedir? Ahmediyet, düşmanlarının propaganda yaptığı gibi İslâm düşmanını tehlikeli bir hareket olarak mı, yoksa aksine Hristiyanlık aleyhtarı korkunç bir hareket olarak mı bilinmektedir? İşte bu hikâyeyi

de buyurun modern ve eski Hristiyan araştırmacıların kendi lisanından dinleyelim.

Yanımda kronolojik olarak sıralamadığım değişik iktibaslar bulunmaktadır. Yalnız dinleyicileri ilgilendireceğini ve dikkatlerini çekeceğini düşünerek, ayrıca Müslüman Ahmediye Hareketi'nin gerçek içyüzü ve amaçları nelerdir gibi konuları aydınlatmak amacıyla ben burada, Hristiyan araştırmacıların kendi sözlerinden Ahmediyet ile çarpıştıktan sonra edindikleri intibalarını zikrediyorum. Hristiyanlar, İslâm savunmasında Müslüman Ahmediye Hareketi tarafından şiddetli bir karşı koyma faaliyetini görerek intibalarını açıkladılar. Meselâ geçenlerde İskandinav ülkeleri Hristiyan kiliseleri tarafından kurulmuş olan bir komisyon 1969'da bir rapor yayınladı. Bu komisyon, Müslüman Ahmediye Cemaati'ni incelemek amacıyla kurulmuştu. Komisyon üyelerinden birisi olan Mr. Bertel Wiberg, bu konuda şöyle der:

"İsa'nın^{as} Allah'ın^{cc} oğlu olduğuna dair Müslüman Ahmediye Cemaati tarafından ileri sürülen itirazlar, bu Cemaat'in Hristiyanlığı kendisine en büyük düşman saydığını göstermektedir. Müslüman Ahmediye Cemaati, Hristiyanlığın uluslararası bir din olduğu durumuna karşıdır ve İslâm'ın kaybettiği eski yüceliği, yani Hz. Muhammed'in^{sav} vefatından yüz yıl sonrasına kadar İslâm'ın elde ettiği yüceliği tekrar geri getirmek istemektedir. O devirde bu din Akdeniz civarındaki ülkelere çok hızlı bir şekilde yayıl-

⁴⁹ Tic Gazetesi, Delhi, 25 Temmuz 1927

maktaydı. Hatta Avrupa içine kadar yayılmış idi. Bu Cemaat'ın edindiği hedefse çok büyüktür. Fakat bunu başarıp başaramayacağını zaman gösterecektir. Bu Müslüman Cemaat'ın İslâmiyet'i yaymak uğruna şimdiye kadar harcadığı çabalar, iddialarının arkasında amel kuvveti ve hareket gücü bulunduğunu göstermiştir. Faal İslâm da işte budur."

Bu zat Avrupalı ve Hristiyan bir düşünür ve papazdır. Böyle olduğu halde o, Müslüman Ahmediye Cemaati'nde bir hareket ve ilerleme gücü müşahade edebilmiştir ve bu Cemaat'i destekleyen bir İngiliz gücü görmemiştir. Kaldı ki eğer o, aynı zamanda arif billah olsaydı (yani Rabbi'ni iyi tanıyıp ondan bilgi edinseydi), ayrıca kendisine ruhanî bir göz dahi bahşedilmiş olsaydı, bu Cemaat'ın arkasında yalnız bir hareket gücü görmezdi. Aksine bu Cemaat'ın arkasında her şeye Kadir olan Allah'ın^{cc} büyük gücünü müşahade ederdi. O Yüce Allah^{cc} kendi eliyle Ahmediye fidanını Kadiyan'da dikmişti. Bu fidanı ne başka bir el dikmiştir ne de bunu sökebilmek her hangi bir elin işidir. Bu fidanı diken Allah'tır^{cc} ve bunun yeşermesini sağlayan ve bunu devam ettiren, ayrıca büyümesini mümkün kılan bile daima varolan ve yaşayan Rabbimiz'dir.

Şimdi başka bir Hristiyan yazarın bu konudaki sözlerine de kulak verelim. Mr. Herbert Gotts Chalk adlı bir Hristiyan araştırmacı "Welt Bewe Gende Macht Islam's" adlı eserinde şöyle demiştir:

"Bugün İslâm dini, inançlarını yaymak gayesiyle kılıç kullanmamaktadır. Bugün kutsal savaşının ilk hedefi diğer emperyalist güçlerdir. Barışsever Müslüman Ahmediye Cemaati bugün yeryüzünün hemen hemen bütün ülkelerinde İslâm dinini yayma çabasıdadır... Hristiyanları da Müslüman yapmak uğruna varolan gücüyle çaba sarfeden de bu cemaattır. Daha önce Müslümanlar arasında Hristiyanlığı yaymanın zorluğundan ve bu yolda karşılaşılan güçlüklerden bahsettik. Şimdi tam aksine Hristiyanlık bu Cemaat'ın İslâmiyet'i yayma çabalarında bir hedefi haline gelmiştir. Bu Cemaat Avrupa, Amerika, Afrika, Asya ve Avustralya'nın hemen hemen bütün büyük şehirlerinde merkezler kurarak Hristiyanlık âleminde, ne kadar küçük olursa olsun, bir gedik açmayı başarmıştır. Bu Müslüman Cemaat'ın çok etkileyici propaganda düzeni vardır; konuşmalar yapılır; gazeteler yayınlanır; hatta düşüncelerini yaymak uğruna radyodan da istifade edilir."

Keza bir Alman oryantalist Prof. Keeler Hall, Müslüman Ahmediye Cemaati'nden şöyle bahsetmektedir: "Müslüman Ahmediye Cemaati tam olarak değişik tipte bir Cemaat'tır. Biz bu Cemaat'i çağdaş bir İslâm hareketi olarak nitelendirebiliriz. Kendi iddiasına göre bu Cemaat, gerçek ve doğru İslâm'ı yeniden dünyaya yaymaya azimlidir ve İslâmiyet'i, Allah^{cc} tarafından gelen son talimat olarak yaymaya çalışmaktadır. Müslüman olmayan ülkelerde İslâmiyet'i düzenli bir şekilde propaganda yapmakta olan Müslüman Ahmediye Cemaati bütün İslâm âleminde ilk olağanüstü harekettir. Bu Ce-

maat, Hristiyan kuruluşlar gibi, düzenli olarak eğitilmiş ve terbiye edilmiş propagandacılarını gönderir ve okullar tesis eder. Ayrıca kitaplar ve dergiler yardımıyla İslâmiyet'i yaymak ve dünya halkını İslâmlaştırmak vazifesini yerine getirmektedir."

İslâmiyet'in dirilişi ve yeni bir hayat buluşu

Hollandalı meşhur bir papaz Uzak Doğu'ya giderken Kadiyan'a da uğrar. Adı Dr. Crammer olan bu Hollandalı papaz, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin düzenini ve İslâmiyet'i yayma ihtirasını ve düşkünlüğünü görünce çok etkilenir. Daha sonra o bu Cemaat ile ilgili intibalarını "Muslim World" adlı derginin Nisan 1931'deki sayısında açıklar. Bugün sözde İslâm mücahitleri olan ve Müslüman Ahmediye Cemaatini hıyanetle suçlayanlar, biraz da bu papazın sözlerini incelesinler ve İslâmiyet aleyhinde savaşmakta olan Hristiyanların, Müslüman Ahmediler'le ilgili dünkü ve bugünkü intibalarına da biraz kulak versinler. Dr.Crammer adlı papazın sözlerini dinleyiniz. Adı geçen papaz şöyle der:

"Hindistan Müslümanları genellikle ümitsizliğe kapılmış durumdadırlar. Bunun aksine Müslüman Ahmediye Cemaati'nde yeni hayat belirtileri müşahade edilmekte ve bu bakımdan bu Cemaat dikkate değerdir. Bu Cemaat'e mensup insanlar bütün dikkatlerini İslâmiyet'i yaymak işine vermekte, güçlerini de bu yolda harcamakta ve siyasetle hiç ilgilenmemektedirler. Onların inançlarına göre, bir insan idaresi altında bulunduğu hükümete bağlı kalmalıdır. Onlar yalnız hangi hükümetin idaresi altında İslâmiyet'i yayma imkânlarının ve kolaylıklarının bu-

lunduğuna dikkat ederler. Onlar İslâmiyet'e dinî bir grup yahut politik bir güç olarak bakmazlar. Aksine onu yalnız bir doğruluk ve öz bir gerçek olarak kabul ederler ve onu yaymak için uğraşmaktadırlar. Bu bakımdan bu Cemaat, bu çağda Müslümanların olağanüstü bir Cemaati'dir. Müslümanlar arasında tek amacı İslâmiyet'i yaymak olan tek Cemaat da işte budur.

Bu Cemaat'in uyandırdığı etki, sayısından kat kat fazladır. Birçok tahsilli Müslüman, bu Cemaat'in delil gösterme tarzını bu Cemaat'in kelâm ilminin mantıklı olduğunu kabul etmeleri gerektiğini kavramışlardır."⁵⁰

Bu dış dünyanın intibalarıdır. Bunlar bugünlerde dinî savaşların nasıl cereyan ettiğini iyi bilenlerin intibalarıdır. Bu intibalar, hem Müslüman Ahmediye Cemaati'ni iyi bilen hem de muhalifleri iyi tanıyanların intibalarıdır. Bu muhalifler birbirlerinden uzak ve ayrı olarak, dünya durumundan tamamen habersiz karanlıklar içinde bulunmaktadır. Onlar daima kötü düşünmektedirler. Dünyada ne olup bittiği hakkında hiçbir bilgileri yoktur. Onların bütün yaptıkları, Müslüman Ahmediye Cemaati'ni İngiliz fi-danı olarak suçlamaktır.

Deccal'ın tehlikeli politikası

Hollanda'da Müslüman Ahmediye Cemaati tarafından bir tebliğ merkezi kurulduğu zaman yerli gazetelerden M.66 adlı bir gazete, bu Cemaat hakkında düşüncelerini yayınladı. Düşüncesini bildirmeden önce, neden böyle bir fikir ileri sürdüğünü ve ni-

⁵⁰ Muslim World, Nisan 1939

çin böyle bir gerek duyduğunu da size açıklamam gerekmektedir. Müslüman Ahmediye Cemaati tarafından Hollanda'da bir tebliğ merkezi kurulduğu zaman, Dr. Houben adlı bir zat bu Cemaat aleyhinde çok korkunç bir suçlama kampanyası başlattı. Bu zat Müslüman Ahmediye Cemaati'nin çok tehlikeli bir cemaat olduğunu ve Hristiyanların bu Cemaat'ten sakınmaları gerektiğini bildirerek Hristiyanlık âlemini uyardı. Bu Cemaat'ten korunmalarının yolunu da öğretti. Tavsiye ettiği yol şuydu:

"Müslümanlar bu Cemaat'i Müslüman olarak kabul etmezler. O yüzden bu Cemaat'ten korunmanın çaresi şudur ki Hristiyanlar bile bu Cemaat'i Gayr-i Müslim olarak niteledirsinler ve Ahmediler'e, İslâmiyet'i temsil eden sizler de kim oluyorsunuz? Sizin İslâm diniyle ne ilişkiniz vardır?" diye itiraz etsinler. Bu zat İslâmiyet'in de hiçbir kuvveti kalmadığını ve uyuşuk bir durumda bulunduğunu, İslâmiyet'i imha etmenin zor bir iş olmadığını da bildirdi. Müslüman Ahmediye Cemaati'ne gelince, bu Cemaat'in zaten Müslüman olmadığını, Hristiyanların bunlarla ilişkilerini kesmeleri gerektiğini hatta bütün dünya halkının bu Cemaat'i Gayr-i Müslim kabul ederek aynı şeyi ileri sürmeleri gerektiğini ve bu Cemaat'in böylece etkisiz kalacağını ve bir iş başaramayacağını ileri sürdü.

İşte dün bir İngiliz'in ileri sürdüğü ve Avrupalıların benimsediği, bugünse sözde birkaç Müslüman'ın bu Cemaat aleyhinde kullandığı plân işte budur. Dr.Houben, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bu suçlamaları yayınladığı ve bu Cemaat aleyhinde yeni

bir politika ileri sürdüğü zaman, bir Katolik gazete olmasına rağmen M.66 adlı gazete yine de doğru söz söylemeğe mecbur kaldı ve Dr.Houben'e hitaben şöyle dedi:

"Prof.Dr.Houben'in, İslâm dininin zalim ve yok edici bir Tanrı ileri sürdüğünü söylemesi tamamen yanıltıcıdır."

(Dr.Houben'e göre böyle bir Tanrı ileri sürmek anlamsızdır. Tanrı hakkında İslâm'ın ileri sürdüğü düşünce artık geçmişe karışmış bir hikâye gibidir. Bu çağda akıllı başında hiçbirisi böyle zalim ve mahvedici Tanrı'yı kabul etmeye istekli olamaz. O yüzden akıl, mantık ve delil bakımından İslâm artık ölmüştür. İşte buna işaret ederek söz konusu gazete şöyle der:)

"İslâm'da yenileştirme ve diriltme gücünün bulunmayışını savunmak gerçekten uzaktır. Çünkü Müslüman Ahmediye Cemaati kendi zatında İslâm'ın yenileştirme ve diriltme gücünün varolan bir delilidir. Belki de o yüzden bu Cemaat Hristiyan düşüncüler için bir korku vesilesi olmuştur. Geçenlerde Prof.Dr.Camps bile buna benzer düşünceler ileri sürmüştü ve Hristiyanların bu Cemaat'ten sakınmaları gerektiğini bildirmişti."

Gazete daha sonra şöyle der:

"Ahmediyet İslâm'ın değişik şekillerinden birisidir. Fakat Ahmediyet de İslâmiyet'i temsil etmeye tamamen haklıdır. Bu hareket, hiç şüphesiz, muhalif düşünceli Müslümanların şiddetli bir şekilde karşı çıkmalarıyla karşılaşmaktadır. Fakat bu muhalifler,

ilmî bir şekilde tartışabilmekten uzak ve Katolik düşünceli olarak göze çarparlar. Onlar, muhalif inanç ve düşünce taşıyanları hemen kâfir olarak nitelendirirler ve dinden çıkmış olmakla suçlarlar."

Bu bir gazetenin analizidir. Bu Katolik bir gazetedir; fakat söylediği söz çok doğrudur. Bu gazete der ki: Ey Müslüman Ahmediler'in muhalifleri! Sizler de bizler gibisiniz nasıl ki bizler sabırsız ve dar düşünceli isek her muhalifimizi kâfir sayarak Hristiyanlıktan çıkmış olmakla suçlar isek, sizler de Müslüman Ahmediler'e aynı şekilde davranmaktasınız.

Papazlar - hocalar işbirliği

Gerçek şudur ki bugünkü Müslüman din adamlarına, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde böyle hareket etmeleri ve hileler Hristiyan âlemi tarafından öğretilmiştir. İşte bu gazetenin zikrettiği Prof. Houben'in makalesinde bu gerçek su yüzüne çıkmış ve açıklık kazanmıştır. Bir yandan o, el-yazübillah, İslâm'ın ölü ve ancak kılıçla yayılan bir din olduğunu savunur. İslâm'da artık kılıç kalmadığına göre, bu çağda bu dinin gücü işleyemez. Diğer yandan o, Müslüman Ahmediler'e türlü itirazlar etmekte ve bu Cemaat'in tehlikeli olduğunu vurgulamaktadır. Ayrıca o, bu Cemaat'in Müslümanlar'ı temsil edemeyeceğini savunarak, İslâm âleminin bu Cemaat'in Müslüman olmadığını belirterek bunu hiçe saydığını; Hristiyanlığın da bu Cemaat'in İslâm'ın temsilcisi olmadığını, o yüzden İslâm dinini savunamayacağını ileri sürerek bu Cemaat'i reddedeceğini belirtmektedir. Bu düşünce-

ler sonunda entrika halini almıştır. Böylece Hristiyanlık âlemi, Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanı din adamlarıyla işbirliği yapmış ve Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bu hareketler de işte böylece başlatılmıştır. 1974'de dahi Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bir hareket başladığı zaman, Delhi'de yayınlanan haftalık bir dergi böyle bir işbirliğine işaret etmişti. Keza "Cadid Urdu Reporter" adlı bir dergi, 20 Aralık 1984'deki sayısında bu konuya işaret ederek şöyle demektedir:

"Bundan on yıl önce Delhi'de yayınlanmakta olan Na'i Dünya adlı haftalık bir mecmua 26 Haziran 1974 sayısında şu açıklamayı yapmıştı: Kadiyani yahut Ahmedi propagandacılar Avrupa ve Afrika'da Hristiyanlığın kuvvetini kırmakta, Hristiyan misyonerleri de onlara karşı duramamaktadırlar. Bundan dolayı Pakistan'ın bugünkü kargaşasında Hristiyanların parmağı vardır kanaatindeyiz. Hristiyan misyonerler, Müslüman Ahmediye Cemaati'ni, Müslümanların kendi elleriyle, Hristiyanlara karşı duramayacak şekilde zayıf düşürmek istemektedirler. Hristiyan misyonerler, para gücüne dayanarak, her çeşit hilelere başvurmaktadırlar. Müslümanlar ise, entrikanın arkasında kimin parmağı bulunduğunu anlayamamaktadırlar."

Enteresandır ki Müslüman Ahmediye Cemaati Avrupa yahut Afrika'da İslâmiyet'i yaymak konusunda önemli bir iş başarmak-tayken, Hristiyanlık âlemi Pakistan'da Müs-

lumanların kendi elleriyle bu Cemaat aleyhinde bir hareket başlatır."⁵¹

Pakistan Hükümeti'nden Hristiyanlar'ın isteği

İşte demin zikredilen yorum, bir Hindistan Gazetesi'nin yorumuydu. Bunu destekleyen ispatlar, Pakistan'ın kendi içinde bile mevcuttur. Çağdaş Hristiyanlık âlemi, özellikle Pakistan'da yaşamakta olan Hristiyanlar, Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde büyük çabalar sarfederek yaptıkları propaganda hakkında ne düşünmektedirler? Buyurun kendi dillerinden dinleyelim. İmruz Gazetesi Lahore, 22 Haziran 1984'deki sayısında şöyle bir haber yayınlamıştır:

Pakistan Hristiyan Çiftçiler Ulusal Partisi Genel Başkanı Mr.Patres (Peter) Gill tarafından 2 Aralık 1983'de Lahore Eyalet Yüksek Mahkemesi'ne (Danıştay) başvuruda bulunulmuştur. Bu başvuruda Ahmediler'in Kadiyani ve Lahori gruplarının entrikalarından Hristiyanların kurtarılması için Pakistan Hükümetine emir verilmesi istenmiştir. Ayrıca Ahmediler'i yasa dışı siyasî bir parti olarak ilân etmesi, bütün yayınlarına el konulması, bütün merkezlerinin ve ibadet yerlerinin kapatılması için hükümete emir verilmesi de talep edilmiştir."⁵²

Hristiyanların hükümete emir vermesi için mahkemeye başvurmaları hayret vericidir. Buna neden gerek duymuşlar anlayamadık. Onlar tarafından yayınlanan bu söz zaten

Pakistan Hükümeti için bir emir mahiyetinde idi. Zaten Hristiyanların temsilcisi Bay Patras Gill'in isteğine göre de Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde işlem yapıldı. Hristiyanlar Eyalet Yüksek Mahkemesine başvurarak, bu mahkemeden Müslüman Ahmediler'e karşı işlem yapılması için Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'ne emir vermesini istemişlerdi. Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti Müslüman Ahmediler'e karşı zaten aynı işlemi uyguladı.

Pakistan Sıkıyönetim İdaresi tarafından Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde söz konusu yasaklar ilân edildiği zaman Pakistan Hristiyanları büyük bir coşkuyla bu yasakları şöyle övdüler: "Ravalpindi, 30 Nisan, Pakistan Azınlıklar Cemiyeti ve Toplum Düzeltme ve Geliştirme Kurumu Başkanı Selim Ahtar, (bu zat koyu bir Hristiyan'dır) Pakistan Devlet Başkanı tarafından Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yürürlüğe konan sıkıyönetim yasaklarını büyük bir sevinçle karşılayarak, "General Ziya-ül Hak böyle cesaretli davranarak yalnız Müslümanların değil, Pakistan'da yaşamakta olan azınlıkların da beğenisini kazanmıştır" diyerek sıkıyönetim yasaklarını övmüştür. Çodri Selim Ahtar demecinde; "bu İngiliz fidanının çirkin hareketleri yalnız İslâm değil Hristiyanlık talimatına da aykırı idi ve yalnız İslâm değil Hristiyanlık dahi Bu Cemaat'ın iş ve Hareketi'nden şiddetli bir şekilde zarar görmekteydi"⁵³ demiştir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'ni "İngiliz Fidanı" diye suçlayanlar lütfen bu kelimeleri

⁵¹ Cedit Urdu Reporter Gazetesi, Bombay, 20 Aralık 1984

⁵² İmruz Gazetesi, 22 Haziran 1984.

⁵³ Cang Gazetesi; 1 Mayıs 1984.

tekrar okusunlar. Bugün Pakistan'ın yerli bir Hristiyanı bile, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Hristiyanlık aleyhinde büyük bir tehlike teşkil ettiğini iyi bilmektedir. Öyleyse acaba İngiliz İmparatorluğu bu gerçeği neden fark edememiştir? Güya kendi eliyle Hristiyanlığı mahveden bir fidan dikmiştir.

Hristiyanlığa hizmet ettiği için Ziya-Ül Hak'a Tebrik

İşte yerli Hristiyan böyle demektedir. Diğer taraftan Avrupalı Hristiyan bile, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin İslâmiyet'i yayma çabaları sonucunda Hristiyanlığın büyük zararlar, İslâm'ın da büyük faydalar görmekte olduğu ve büyük güç kazandığını kabul etmektedir. Çağdaş Avrupalı Hristiyan bir papaz Avrupa Hristiyanlığının da, Afrika Hristiyanlığının da, Müslüman Ahmediler'in çabaları sonucunda tehlikede olduğunu kabul etmektedir. Yalnız yağcılar, ne olursa olsun, hükümetin mizacını ve niyetini iyi kavrayarak söz söylerler. Bu yüzden bu Pakistan'lı Hristiyan, el-iyazü billah İslâm'ın da tehlikede olduğunu sayıklamakta ve aynı zamanda Hristiyanlığın da büyük bir tehlike içinde bulunduğunu söylemektedir. İş bu kadarla bitmemektedir. Bu Hristiyan, sözünü şöyle sürdürmektedir:

"Çodri Selim Ahtar, Devlet Başkanından, Ahmediler'in bütün yayınlarını yasa dışı ilân ederek bu yayınlara el konulması ve daha sonra bütün bu kitapların ateşe verilmesi ve ileride Ahmediler'in bir kitap yayınlamaları

halinde ağır cezalara çarptırılacakları konusunda bir emir çıkarmasını talep etmiştir."⁵⁴

Çodri Selim Ahtar adlı bu Hristiyan, Pakistan Devlet Başkanı General Ziya-ül Hak'a kutlama mesajları göndermektedir. Ben ise, Selim Ahtar isimli bu Hristiyan'ı kutlarım! Pakistan Devlet Başkanı bu Hristiyan'ın isteğine ve arzusuna tamamen uyarak, bu işe fiilen başlamıştır ve hızlı bir şekilde ilerlemektedir. Ahmediye yayınları ateşe verilmektedir. Yanlarında bu yayınlardan bulunan Müslüman Ahmediler gözaltına alınıp nezarete ve hapisanelere atılmaktadırlar. El konmadan ve yasak getirilmeden önce bile o yayınların bir Ahmedi'nin yanında bulunmasından dolayı o kişi gözaltına alınmaktadır. Yani Selim Ahtar adlı bu Hristiyan'ın düşündüğünden de fazla Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti, sözde İslâmiyet'e, Hristiyanlar'ın kendi itiraflarına göre de Hristiyanlığa olağanüstü yüce hizmetlerde bulunmaya devam etmektedir.

Gerçek İngiliz Fidanı kimdir?

Bu sebepten, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin, kendi çıkarlarını korumak amacıyla İngilizlerin diktiği fidan olduğuna dair ileri sürülen suçlama, el-iyazü billah, kesinlikle yanlıştır. Bellidir ki, emperyalist güçlerin çıkarlarını yalnız Hristiyanlığın ilerlemesini sağlamakta olan ve Hristiyanlığın çıkarları uğruna Müslüman Ahmediye Cemaati'ni yoketmeğe niyetlenmiş olan kimseler savunmaktadırlar. Onlar bütün dünyada şöyle propaganda yapmaktadırlar: İngiliz fidanı

⁵⁴ A.G.E.; 1 Mayıs 1984.

işte buydu. O yüzden biz onu söküp yoketmekle görevlendirildik.

İncelememiz lâzım olan mesele şudur ki: Gerçekten Hristiyanlığın çıkarlarını korumak amacıyla görevlendirilmiş olan kimlerdir? İşte onlar dün Müslüman Ahmediye Cemaati'ni suçlamakta olan kimseler idi. Bugün ise yine aynı kişilerdir. Birçok defa bir hırsız, hırsızlığının cezasından kurtulmak için bekçiye suçlar ve yakalanmak korkusundan dolayı bekçiye bağırır ve hırsız olduğunu ileri sürer. Urdu dilinde bu konuda şu atasözü vardır: "İşin tersine bakınız. Hırsız bekçiye bağırmaktadır."

Birçok defa bir hizmetçi efendileşerek kendi efendisinin haklarını gaspeder ve ona hakim oluverir. Bir memleketi korumak amacıyla oluşturulan ve ülke ahalisinin elinden etmek parası kazanan ve onları koruyacaklarına ant içerek mevki kazanan güçler, bazı memleketlerde bir şanssızlık eseri olarak hizmetçi durumundan efendi durumuna yükselirler ve kendi memleketlerinde olsa dahi ekmek parasını işte böyle kazanırlar. Onlar efendilerini, yani ülke ahalisini köleleri durumuna getirirler. Dünyanın hali işte böyledir ve dünyada bu gibi hadiseler olagelmıştır. Aynı şekilde, İslâm savunmasında yüce bir hareket olan ve Allah'ın^{cc} kendi eliyle kurulmuş olan Müslüman Ahmediye Cemaati'nin tam ters bir şekilde takdim edilmesi yadırganmamalıdır. Bu Cemaat'i bu şekilde gösterenler bile daima İslâm düşmanı güçlerin maşası olarak kullanılagelen ve bugün bile aynı şekilde bir maşa olarak kullanılmakta olan kişilerdir. Eğer bir kimse sözlerime inanmıyorsa ve dediklerimi kabul

etmeye istekli görünmüyorsa, zaman zaman emperyalist güçlerin maşası olarak kullanılagelenlerin ve bu gerçeği itiraf dahi etmiş olanların kimler olduğunu, Ahmedi olmayan din adamlarının kendi ifadelerinden öğrenmelidir. Keza, yalnız bu kadarla kalmayıp, memleket mahkemelerinden, İslâm düşmanı kuvvetlerin ellerinde daima bir maşa olarak kullanılagelen ve bugün bile aynı şekilde kullananların kimler olduğunu öğrensinler. Mesela Meclis-i Ahrar vardır, bunlar Devbandi ve Ehl-i Hadis'in bir karışımıdır ve daima Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde düşmanlar tarafından maşa olarak kullanılmıştır. Bu hep böyle olmuştur ve bu Cemaat daima Ahmediler aleyhinde düşmanlarının bir aracı olarak kullanılmıştır. İslâm'a ve Pakistan'a düşman olan kuvvetler daima bu Cemaat'i kullanmışlardır.

Ahrarlar'ın hıyanetleri

1935'te Şehit Genc Cami'i hadisesinde yüzbinlerce Müslüman canlarını feda ederek Lahor sokakları şehit kanlarıyla boyanırken Hindu Kongre Partisi efendileri uğruna İslâm çıkarlarını feda eden de işte bu Ahrar partisidir. Müslümanların imanlarını ve namuslarını İngiliz valisine satarak fiilen Camiyi İngilizlere vermiş olan da işte bu Ahrarlardır. Onlar daha sonra gazetelere şöyle bir ilân vermişlerdi:

Bir cami yıkılırsa ne fark eder? Biz köle bir milletiz. Köle bir milletin camileri nasıl hür olabilir? O yüzden eğer bir tane camimiz köle durumuna düşerse ne fark eder? Biz zaten baştan başa köle olan bir milletiz. O yüzden hiç farketmez. Bırakınız Sihler bu

camiyi işgal edip yıksınlar. Sonunda kendiliğinden geri verirler."

İşte bunların bu çeşit yazıları basılmış ve kayda geçmiş durumdadır. O devirde Hindular bile, Ahrarların Hindular için çalıştıklarını kabul etmişlerdir. Hatta gazeteler vasıtasıyla Ahrarlar'a açıkça teşekkür bile bildirilmiştir. Meselâ Hindistan'da çıkmakta olan Hindular'ın ünlü bir gazetesi "Bande Mataram"ın, 13 Ekim 1935 tarihli sayısında, Ahrar meclisine şükranlarını şöyle bildirmektedir:

"Biz, Ahrarlar'ın işlerinden pek memnun kaldık ve onları kutlarız. Onlar millet ve memleketin çıkarları uğruna, gerçekten büyük bir cesaret ve irade gücüyle kendi dindeşlerine karşı durdular. Bizim Ahrar kardeşlerimizin gösterdikleri en büyük fedakârlık işte budur. Ahrar meclisi hiç şüphesiz, bütün memleketin şükranlarına layıktır.

Ahrar'ın çirkin hareket tarzları

Ahrar meclisi daha düne kadar Hindular'ın takdirlerine mazhar olmuşlardı. Lâkin acaba Pakistan kurulduktan sonra da onlar milletin şükranlarına lâyık mıdır? Bu konuyu da araştırmamız lâzımdır. Pakistan kurulmasına karşı çıkmış ve aleyhinde yazılar yazmış olan Mevdudi genellikle bu konuda özürlerini bildirmektedir. Pakistan kurulmadan önce biz ona karşı çıktık. Yalnız Pakistan kurulduktan sonra biz onu kabul ettik. O yüzden bizim eski hatalarımızı affediniz demektedir.

Gerçek şudur ki ne Ahrar'ın ne de Mevdudiler'in hiçbirisi tövbe etmemiştir. İster Meclis-i Ahrar olsun, ister Mevdudiler'in partisi olan Cemaat-i İslâmi

olsun, dün oldukları gibi bugün bile aynen Pakistan'a düşmandırlar. 1953'deki Yüksek Mahkeme'nin hakimi Münir Bey tarafından hazırlanan raporu okuyup incelemeniz mümkündür. Mahkeme sık sık büyük bir üzüntüyle kesin düşüncesini açıklamış ve bunların Pakistan'ı ne önce ne de bugün, hiçbir zaman kabul etmediklerini ve Pakistan düşmanlıklarında hiçbir azalma olmadığını bildirmiştir. Sayın Hakim Beyefendi şöyle der:

"Ahrarlar'ın tavırları hakkında daha yumuşak ve nazik kelimeleri kullanmamız mümkün değildir. Onların hareketleri özellikle mekruh, çirkin ve nefrete değer idi. Çünkü onlar maddi ve dünya ile ilgili bir amaç uğruna dinî bir meseleyi alet ederek o meseleye saygısızlık ettiler."⁵⁵

Ahrarlar'ın bu tavırları bir alışkanlık haline gelmiştir ve onlar daima böyle davranmışlardır. Aynı hakim, Ahrar liderlerinin hareket tarzını şöyle kötülemektedir:

"Muhammed Ali Calandari 15 Şubat 1953'de Lahor'da konuşma yaparken Ahrarlar'ın Pakistan düşmanı olduklarını itiraf etmiştir... Bu zat Pakistan kurulmadan önce de Pakistan kurulduktan sonra da bu memleket için, "Pelidistan" (Alçak insanların rezil ülkesi) tabirini kullanmıştır. Keza Seyyid Ata-ullah Şah Buharî de konuşmasında şöyle demiştir: "Pakistan, Ahrar'ın istemeyerek benimsediği bir sokak kadınıdır."⁵⁶

⁵⁵ Yüksek Mahkeme (Danıştay) Raporu, s.278

⁵⁶ A.G.E.

Bugün, Müslüman Ahmediye Cemaati'ni yabancı güçlerin ajanı olarak suçlayanların kendi karakterleri işte budur. Bugün yüce bir İslâm ülkesi ordusuna musallat olmuş olanlar da işte bunlardır ve Pakistan ordusu da bugün bunların emrine tabidir. Dün de, dünden önce de, bugün de Pakistan'a muhalif olanlar işte bunlardır. Pakistan'a daha önce de sokak kadını diyenler, bugün de fahişe diyenler ve bu memlekete bir sokak kadını muamelesi yapanlar işte bu insanlardır. Karakterleri budur. Kullandıkları lisan da işte budur. İslâmiyet adına kurulan bir memleketi güya bir sokak kadını sayarak kabul etmişlerdir.

Ahrar'ın İslâm âlemi çıkarlarına sırt çevirmesi

İslâm âlemi çıkarlarına gelince, hareket ve düşünce tarzları neticesinde Müslümanlar ne gibi işkencelerle karşı karşıya gelecekler? Bu soru Ahrarlar'ı zerre kadar ilgilendirmez. İslâm âlemi uğruna onların kalplerinde zerre kadar merhamet yoktur. Meselâ demin zikrettiğim mahkemede, hakimler bu meseleyi Ahrar liderlerine en iyi şekilde açıkladılar ve şöyle dediler: "Burada İslâmiyet adına Gayr-i Müslimlerin insan haklarını bile gaspedeğinizi iddia etmektesiniz. Bir sokak kadını olarak kabul ettiğiniz bu ülke sınırları içinde sizler koruma altındasınız. Bu ülkenin korumasında bulunarak çok büyük sözler etmektesiniz ve Pakistan kurulmuşsa iyi olmuş; şimdi burada Müslüman olmayanlara yer yoktur; biz onların bütün insanlık haklarını gaspederiz demektesiniz. Hakimler Ahrar liderlerine ve mollalarına şöyle sordular:

"Eğer biz Pakistan'da İslâmî bir anayasayı uygulamaya koyarsak, o zaman burada Müslüman olmayanların durumu ne olacaktır? Tanınmış din adamları, Pakistan İslâm Cumhuriyeti'nde Müslüman olmayanların zimmiler durumunda olacakları, Müslümanlarla eşit haklara sahip olmadıklarından dolayı Pakistan'ın tam vatandaşı sayılmayacakları yasama ve yürütme konusunda da söz sahibi olmayacakları ve hükümette görev alma hakkına sahip olmayacakları düşüncesindedirler."⁵⁷

Bunun üzerine bir Ahrar lideri olan Hamid Badayuni şöyle cevapladı: "Pakistan'daki Gayr-i Müslimler ne vatandaşlık hakkına sahip olacaklar ne de zimmi yahut anlaşmaya tabi olanların durumunda olacaklardır."

Mahkemenin değerli hakimleri, şöyle bir soru sordular: "Eğer deminki sözünüz doğruysa, o zaman, Hindistan'da yaşamakta olan zavallı Müslümanların durumu ne olacak? Eğer Hindistan Hükümeti onlara karşı aynı şekilde davranırsa ve onların üzerine Manu'nun şeriatini uygulamaya çalışırsa, acaba böyle davranmak hakkına sahip olacak mıdır, olmayacak mıdır? Lütfen açıklayınız?"

Bu soru üzerine Pakistan Cemiyet-ül Ulema başkanı Seyyid Muhammed Ahmed Kadri şöyle cevap verdi:

"Hindistan'da çoğunlukta olan Hindular, Hindu dinine göre memleket kurma hakkına sahiptirler. Eğer o hükümet düzeninde "Manu Şastır"⁵⁸ yasalarına göre Müslüman-

⁵⁷ A.G.E.

⁵⁸ Hindular'ın kutsal saydıkları yasalar kitabı. (Çev.)

lar'a "Malîç yahut Şudar"lar⁵⁹ muamelesi yaparsalar, benim onlara hiçbir itirazım olmayacaktır."⁶⁰

Demek ki eğer Hindistan'da Müslümanlara katliam yapılırsa, Filistin'de Müslümanları kılıçtan geçirirlerse yahut dünyanın başka ülkelerinde Müslümanlara kıyamet hadisesi uygulanırsa, sözde Müslüman olan bu mollaların dillerinden, üzüntülerini bildiren, üzüntü bir yana, insanlık adına duyulan bir esefi ifade eden bir tek söz bile duymayacaksınız. Onlar zaten değişik ülkelerde yaşamakta olan Müslümanların üzüntülerinden ve problemlerinden acı duyduklarına dair hiçbir zaman bir tek kelime bile söz etmemişlerdir. Hindistan'da Müslümanların başlarından geçenlerle de bir ilgileri yoktur. Çünkü bu üzüntülerin onlar için bir fark yaratmadığını itiraf etmişlerdir. Demek ki onlar şöyle düşünmektedirler: Eğer biz Pakistan'da Müslüman olmayanlara böyle davranırsak, onlar da kendi ülkelerindeki Müslümanlara zulüm ve işkenceler yapma hakkına sahiptirler. Bu çok açık ve belli bir gerçektir. O yüzden elimizden geldikçe biz onlara işkence haksızlık ve baskı yapmaya devam edeceğiz. Olsun, Hindular da ellerinden geldikçe Müslümanlara haksızlık ve işkence yapsınlar. Biz ona zerre kadar dikkat etmeyiz.

Mevlana Mevdudi'ye de aynı soru soruldu. Mevdudi şöyle bir cevap verdi: "O hükümet düzeninde Müslümanlara"Malîç ve Şudar"

muamelesi yapılsın; Manu⁶¹ yasaları uygulansın; onlara idari mevkilerden pay verilmesin ve kesinlikle vatandaşlık hakları tanınmasın. Buna hiç ama hiçbir itirazım olmayacaktır."⁶²

Acı ama gerçek

İncelemeniz gereken soru şudur: Yabancıların ve yabancı güçlerin ajanları bunlar mıdır yoksa her tehlike anında Müslümanlar için ilk başta fedakârlıklar yapmış olan bizler miyiz? İslâm âleminde nerede olursa olsun, Müslümanlar bir ızdırap ve üzüntü ile karşılaştıkları zaman, bunun neticesi olarak içlerinde en fazla acı duyanlar da Ahmedilerdir. Mollalara gelince, Pakistan'ın tam nüfusunun fazla olan Hindistan'daki milyonlarca Müslüman hakkında zerre kadar acı duymadıklarını ve durumlarının kendileri için hiçbir fark yaratmayacağını ve kalplerinde onlar için bir acı hissetmeyeceklerini söylemektedirler. Ümmet-i Muhammed'e mensup olanların zulme uğramalarıyla millî onur ve haysiyetlerinin zedelendiğini duymayacaklarını, kalplerinde bir ızdırap hissetmeyeceklerini ve kan ağlamayacaklarını ifade etmektedirler. İster Hindular'ın "Manu Şastır" yasaları Muhammed Ümmetine de uygulansın. Hatta Ataullah Şah Buharî, İslâm olmayan ülkelerle ilgili olarak Müslümanların sayılarını bildiren listeler ileri sürdü. Hakimler bile bu listelerin kendileriyle bir alâkası olmayıp Ahrarlar'ın kendi hazırladıkları listeler olduğunu, fakat bu listelerden İslâm olmayan ülkelerde kaç tane Müslüman bulunduğunun tahmin edilebileceğini alaylı bir

⁵⁹ Hindu kast sisteminde en düşük kast demektir. (Çev.)

⁶⁰ Rapor, s.245

⁶¹ Hindular'ın kutsal kabul ettikleri düşünür. (Çev.)

⁶² Rapor, s.245

dille ifade etmişlerdir. Bu Müslümanlara yapılan korkunç muamele aslında İslâm ülkelerinde Müslüman olmayanlara yapılan muamelenin bir yankısı mahiyetinde olacaktır. Fakat Ataullah Şah Buhârî'ye bu vız gelir. O söz konusu mahkemede şöyle demiştir:

"Geri kalan 640 milyon Müslüman kendi kaderlerini kendileri çizsinler."⁶³

Yani onların durumu bizi ilgilendirmez. Biz insanların haklarını gaspetmekle görevlendirilmişiz. Biz bu hakları gaspedeceğiz. İsterse bunun neticesinde yüzbinlerce Müslüman, İslâm olmayan ülkelerde yabancı hükümetlerin zulümlerine maruz kalsın.

Ahmediyet Düşmanı Hindu'dan Yana

Şimdi "Manu'nun Yasaları" nedir? Bu soruyu da araştırmamız lâzımdır. Hatırlanacağı gibi Mevdudi, Ataullah Şah Buhârî ve Hamid Badayuni, Müslümanlar'a "Manu Şaştır" yasaları uygulansın, ne fark eder demişlerdir. Manu adlı Hindu düşünür, Vedalara (Hindu'ların kutsal kitabı) göre şöyle demiştir:

"Eğer bir rezilin⁶⁴ kızıyla saygıdeğer bir Brahman⁶⁵ zina yapiverirse bunda hiçbir kabahat yoktur. O Brahman'a hiçbir ceza da verilmeyecektir."

Yani Hindu olmayan veyahut düşük kasttan olan rezil demektir. Onların kızları yahut kadınlarıyla bir Brahman çirkin bir iş yaparsa ve onları küçük düşürürse, bunda bir kabahat olmadığını ve böyle davrananlara bir

ceza verilmeyeceğini söylemektedirler. Diğer yandan Mevdudi, Buhârî ve Hamid Badayuni, Hindistan'da Müslüman kadınlarla böyle davranılırsa bunun kendileri için bir fark yaratmayacağını, kalp vuruşlarının hızlanmayacağını ve kan ağlamak bir yana iki damlacık olsun gözyaşı akıtmayacaklarını ifade etmektedirler. Yazıklar olsun! Bu molaların kalplerinde Muhammed Ümmeti'nin anaları, bacıları ve kızlarına karşı zerre kadar saygıları yoktur. Aksine onların İslâm sevgisi ancak ve ancak Müslüman Ahmediler'e can düşmanı kesilmek, mallarını yağma etmek ve namuslarıyla oynamak seviyesine kadar sınırlıdır. Munu'nun kaleme aldığı yasalara bir kere daha göz atalım. 380'inci "Aşkol"⁶⁶ şöyle der:

"Brahman ne kadar büyük suç işlerse işlesin hiçbir zaman katledilmemelidir. Bir Brahman'ın katline eşit başka hiçbir suç yoktur. Bir Brahman isterse düşük kastan olan birisinin kızıyla evlenebilir. Düşük kasttan birisi yanında altın, gümüş yahut her hangi değerli eşya vb. varsa Brahman onları kendi idaresine geçirebilir. Fakat eğer düşük kasttan birisi böyle bir iş yaparsa, korlanmış bir demir parçasına yatırılarak öldürülsün. Keza aynı şekilde eğer bir Brahman bir Şudar'ın Veda okuduğunu duyarsa, kulaklarına kaynar kurşun ve yanar mum dökülsün."

Bugünlerde Pakistan'da uygulanmakta olan şeriat kesinlikle Kur'an-ı Kerim'den alınmamıştır. Çünkü Kur'an-ı Kerim son derece güzel ve hikmet dolu bir kitaptır. Kur'an-ı Kerim insanlık şerefini kabul eder ve idame

⁶³ A.G.E., s.323

⁶⁴ Hindu kast sisteminde en düşük olan yahut Hindu olmayan birisi demektir. (Çev.)

⁶⁵ Hindu kast sisteminde en saygıdeğer olan Hindu. (Çev.)

⁶⁶ Hindu din kitabı Manu Şaştır'dan bir cümle demektir. (Çev.)

ettirir, insanların eşit olduklarını iddia eder ve merhamet ile alçak gönüllülüğü öğretir. İçinde insanların temel haklarını telef etmeyi öğreten hiçbir talimat yoktur. Anlaşılan bu şeriat Bay Manu'dan alınmıştır. Şimdi bunlar Manu'nun talimatını orada (Hindistan'da) Müslümanlar aleyhinde ve Pakistan'da dahi yine Müslümanlar aleyhinde uygulamak istemektedirler. Yine Manu'nun yasalarına göre: "Üst kasta mensup bir Hindu kendisine lâzım olan eşyaları Veş yahut Şudar'ın⁶⁷ evinden çalarsa yahut çaldırırsa, kral bu çeşit mazlumun feryadını duymamalıdır. Şudar daima Brahman'a hizmet etmelidir. Onun kurtuluşu bundadır. Şudar'ın yaptığı bütün diğer işler faydasızdır. Düşük kasttan olanlar, zenginleşerek üst kasttakileri idare etmesin diye, para biriktirmelerine müsaade yoktur."⁶⁸

Hristiyanlarla Hindular'ın gerçek ajanları

Şimdi lütfen siz kendiniz karar veriniz Hristiyan ajanı kimdir? Hindu ajanı kimdir? Keza diğer dinlerin ve diğer güçlerin ajanları kimlerdir? Camileri satıp yiyen bu mollalar topluluğu, Müslüman kadınların namusuna değer vermeyen bu duygusuz insanlar, Müslümanlar hangi zulme maruz kalırlarsa kalsınlar, bunun kendileri için bir fark yaratmadığını söylemektedirler. Emperyalist güçlerin desteğine ve kışkırtmalarına dayanarak silâhsız Filistinlilere kurşun sıkmaktan geri durmayanlar işte bunlardır. İslâmiyet karşısında daima Hristiyanlığa arkı çıkmış ve Hristiyanlığı desteklemiş olanlar ve asırlardan beri Hz. İsa'nın^{as} hayatta olduğunu

ispat etmek uğruna vakfolmuş olanlar işte bunlardır. O yüzden emperyalist ve sömürgeci güçlerin ve İslâm düşmanı hareketlerin ajanı bunlar mıdır, yoksa daima İslâmiyet'i üstün kılmak ve Hz. Muhammed'in^{sav} bayrağını yükseklerde dalgalandırmak uğruna varolan her şeyini feda etmekte olan ve İslâm uğruna her çeşit fedakârlık ve özveriden bir an için dahi olsa geri durmayan Müslüman Ahmediye Cemaati midir? Bunların durumuna bir göz atınız. Kendilerinin bile Müslüman kabul ettikleri Müslümanlar şiddetli bir şekilde zulümlere maruz kalmaktadırlar, fakat yine de onların durumu bunları ilgilendirmemektedir. Buna mukabil, dillerinin kendisini suçlayıp küfür ederek yorulmadığı Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} kalbinin durumu neydi? İslâmiyet'i sevmekte olduklarını ileri süren ve Müslüman olduklarını iddia eden en şiddetli düşmanları hakkında bile şöyle demektedir:

ای دل تو نیز خاطر اینان نگاه دار کاغذ کنند دعویء حب پیغمبر

"Yani bu insanlar bana küfredeler. Benim kâfir ve dinden dönmüş olduğumu ileri sürerler ve daha kim bilir neler söylemezler ki? Onlara göre benim ve yandaşlarımla kanlarımızı akıtmak caiz olmuştur. Onların düşüncelerine göre ne namusumuzun, ne malımızın, ne de canımızın hiçbir değeri yoktur. Ya Rabbi! Yine de ben onlara beddua etmem. Neden? Çünkü onlar hiç olmazsa sevgilim, efendim Hz. Muhammed'i^{sav} sevdiklerini iddia etmektedirler. Bunlar belki yalancılardır. Karakterleri de belki bozulmuştur. İmanlarında da belki de türlü fesatlar baş göstermiştir. Yalnız yine de ey kalbim, hiç unutmayacaksın ve hiç hatırlıdan çıkarmayacaksın ki bunlar sevgilim, efendim

⁶⁷ Hindu kast sisteminde en düşük kast demektir. (Çev.)

⁶⁸ Manu Santa Adiyae

dim, canımın içi, bir tanem Hz. Muhammed'in^{sav} ismine bağlı olduklarını ileri sürmekte ve kendisini sevdiklerini iddia etmektedirler. Bundan dolayı onların aleyhinde hiçbir zaman beddua etmemelisin."⁶⁹

Şimdi Müslümanlar için böyle sevgi dolu ve yumuşak bir kalbi olan birisi ve onun Cemaati, haşa, İslâm hainleri olsun, fakat sözde İslâmiyet'i sevmekte ve uğruna savaşmakta olan sözde İslâm mücahitleri bu molalar güruhu, İslâm yandaşları olsun! Bu ne kadar tuhaftır. Kıyamet gününde Allah'accunabilecekleri karakterleri ve İslâmiyet'i yüceltmek uğruna ve onu savunmak için başardıkları olağanüstü bir iş ve hareketleri hangisidir?

İslâm'da Ahmediye hareketi ve gerçeği savunan düşünürler

Daha düne kadar durum değişikti. O zamana kadar ulema ile düşünürlerde yine de gerçeği ifade etme cesareti vardı. Onlar gerçeği ifade etmekten çekinmezlerdi. O devirde bazen Muhammed Hüseyin Batalavî adlı, sonradan Ahmediyet'e düşman kesilen din bilgininin kalemi bile, İslâmiyet'i savunmak konusunda en iyi savaşan birisi doğmuşsa onun da Hz.Mirza Gulam Ahmed Kadiyani olduğunu belirtmekten kendini alamazdı. Birisi bunun Hz. Ahmed'in^{as} Yüce Allah^{cc} tarafından bu çağda Mesih olarak gönderildiğini iddia etmesinden önceki hadise olduğunu ileri sürebilir. Lâkin takdim ettiğim Nur Muhammed Nakşibendî'nin iktibas Hz. Ahmed'in^{as} iddiasından önceki hadise değildir. Aksine o Mesih ola-

rak görevlendirildiğini iddia etmesinden çok sonraki yazıdır.

Burada, çok meşhur Müslüman bir din adamı ve politik bir liderin bu konudaki bir yazısı da zikredilmeğe değerdir. Bu yazıyı da sizlere okuyorum. Bundan Vadedilen Mesih Ahmed'in^{as} gelişinin amacı ve gayesi ile onu nasıl ve ne yolla elde ettiği anlaşılmaktadır. Aşağıdaki iktibas Mevlana Ebülkelâm Azad'dan alınmıştır. Bu zat şöyle demektedir:

"Mirza Gulam Ahmed kalemleriyle cihad edenlerin ilk ve ön saflarına katılarak, İslâmiyet adına savunma vecibesini yerine getirdi. O, Müslümanların damarlarında sıcak ve taze kan cereyan ettikçe ve İslâmiyet'i savunma sevgisi millî kişiliklerinin unvanı olarak kaldıkça, varolacak ve devam edecek eserleri bir hatıra olarak bırakmıştır. Hz. Ahmed'in^{as} bu hizmeti gelecek nesilleri kendisine teşekkür borçlu bırakmıştır."⁷⁰

Hristiyanlık aleyhinde Ahmediyet'in yaptığı başarılı cihad

Bugün ben özellikle Pakistan Müslümanlarına, genellikle de bütün dünya Müslümanlarına Mevlana Ebülkelâm Azad'ın sizler hakkında iyi düşündüğünü hatırlatıyorum ve size hatırlatıyorum ki bu, hakkınızda iyi düşünen çok büyük bir liderinizdir. O, düşüncesini şu gerçeği bilerek açıklamıştır: Eğer damarlarınızda İslâm hamiyeti yani İslâmî onur ve haysiyet, keza gayret ve dinî kıskanma duygusu varsa, eğer sizin damarlarınızda İslâmiyet'i savunmak uğruna dökülmeye hazır olan sıcak kan dolaşıyorsa

⁶⁹ İzale-yi Evham, Ruhani Hazain c.3 s.182

⁷⁰ Vekil Gazetesi, Amirtsar, Haziran 1908; Millet Gazetesi, Lahor, 7 Ocak 1911

o zaman sizlerde bu kan bulundukça kendiniz Hz. Mirza Gulam Ahmed'i İsa'nın^{as} İslâmiyet'e yaptığı hizmetleri itiraf etmeye mecbur bulacaksınız. İslâm savunmasında Mirza Gulam Ahmed'in^{as} yaptığı hizmetlerin benzerini başka hiçbir yerde göremezsiniz. Böylece dilleriniz bu gerçeği kabul etmeye mecbur olacaktır. Mevlana Ebülkelâm Azad'a göre, İslâmiyet'i korumak havisi sizin millî kişiliğinizin unvanı oldukça sizler Mirza Gulam Ahmed hakkında şu gerçeği itiraf etmeye mecbur olacaksınız ki, Hristiyanlık aleyhinde Müslümanlar tarafından yapılmış olan başarılı cihad ancak Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani tarafından yapılmıştır ve o, bu Cihad'ı ilk ve ön saflarda bulunarak yapmıştır. Hz. Ahmed^{as} İslâm düşmanlarına en önde saldırmakta olan İslâm mücahitlerinden birisi idi.

Bir soru

Şimdi ben Müslüman kardeşlerime soruyorum ve her Müslüman Ahmedî onlara şu soruyu sormakta haklıdır: Taze kan nereye gitti? O İslâm hamiyeti ve onuru, o İslâmî kıskançlık ve gayrete ne oldu? Bugün neden ters konuşmaktasınız? Hristiyanlık karşısında bu yüce İslâm mücahidini ve yüce İslâm kahramanını neden suçlamaktasınız? Neden İngilizlerin diktiği fidan olduğunu, Hristiyanlığın da kendi çıkarları uğruna bu fidanı koruduğunu ve budayıp suladığını söylemektесiniz? Sizin gayretleriniz ve kıskançlık duygularınıza ne oldu? Nereye gitti sizin o sıcakkanınız? Hiç araştırdınız mı? Hiç düşündünüz mü? Bu kanı kim emmiştir? Birçok defa bir vampirin, yani uyumakta olan insanların damarlarına yapışarak kanlarını emen bir yarasanın hikâyeleri duyulur. Bu yarasa, insanın boynuna tırnaklarını takıp

dişlerini can damarına geçirerek insanın kanını emer. Peki o yarasa kimdir? Bugün sizin damarlarınıza dişlerini geçirmiş olan ve İslâmî hamiyetin ve onurun kanını içmekte olan, sizlerin de farkında olmadığınız o zalim vampir hangisidir?

Eğer bugün bile sizin damarlarınızda İslâmî gayret ve kıskançlığın, keza İslâmî hamiyet ve haysiyetin sıcak kanı dolaşıyor olsaydı, Mevlana Ebülkelâm Azad'ın da söylediği gibi billahi Hz. Mirza Gulam Ahmed'e lanetler okuyacağınıza daima selâm göndermeye ve daima bu İslâm kahramanını methetmeye devam ederdiniz. O İslâm kahramanı ki, İslâm uğruna canını namusunu, malını, evlatlarını, anne babasını, bütün varlığını feda etti. O, yalnız bir tek ümit ile ayağa kalktı; bir tek bu ümit ile yaşadı ve yalnız bir tek ümidin yerine gelmesini bekleyerek dünyadan ayrıldı: Hristiyan dini sonsuza kadar dünyadan silinsin. Dünyanın bir tek dinî (İslâm), bir tek efendisi (Muhammed^{sav}), bir tek kitabı (Kur'an) olsun ve dünyada saygı ile en çok anılan bir tek peygamber yani Hz. Muhammed^{sav} olsun.

Fakat bu İslâm kahramanı bugün sizin düşüncenize göre en büyük İslâm hainidir; ve sizler! Evet sizler! Sizler ki Müslümanların hamiyet ve haysiyet damarından onların kanını emmektesiniz ve dünyanın önüne sözde büyük İslâm kahramanları olarak çıkmaktasınız. Billahi bu sahtekârlığınız yürümeyecektir. Biz sizin bu sahtekârlığınızın yürümesine imkân vermeyeceğiz. Hain kimdi ve ilk İslâm mücahidi kimdir? Bizler bu gerçeği dünyaya bildirmekten kendimizi alıkoyamayacağız.

Sultan Abdülhamit ve İngilizler

Taha Akyol, 23.12.2015 tarihli Hürriyet Gazetesi'ndeki "İslamcı Siyaset" isimli makalesinde şöyle yazmaktadır:

"Sultan Abdulhamid'in bir diplomasi dehası olduğu, rasyonel bir denge diplomasisiyle ve Tanzimat reformlarını devam ettirerek Osmanlı'yı 19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla ulaştırabildiği bir gerçektir.

Abdulhamid'in İslamcılık siyasetini, Kemal Karpat Hocamız şöyle anlatır:

Abdulhamid her ne kadar halifelik otoritesini İslam'ın haysiyetini korumak ve Müslümanların haklarını savunmak için kullanmışsa da, eylemlerinin etkinliği çoğu zaman devlet başkanı sıfatına bağlı kaldı. Bu sıfatla devletler hukuku normlarına uydu, başka devletlerin egemenlik hakkına riayet etti ve dışarıdaki sözde pan-İslamcı çabaları geniş ölçüde sembolik ve kişisel jestlerden ibaret kaldı. (İslam'ın siyasallaşması, s.386)

İngiltere 1882'de Mısır'ı işgal ettiğinde, Abdulhamid'in tepkisi sembolik kaldığı gibi, İngiltere aleyhine İzmir'de gösteri yapanların ileri gelenlerini bile tutuklattırmıştı.

HİNDİSTAN

XIX. yüzyılın başından itibaren İngilizler'in Hindistan'a fiilen hâkim olmasıyla ortaya çıkan yeni durum özellikle müslümanlar üzerinde derin tesirler uyandırdı. İngiliz hâkimiyeti, Hindûlar için sadece bir yönetim değişikliği iken müslümanlar için tarihlerinde ilk defa siyasi hâkimiyetin kaybedilmesi ve gayri müslim yabancıların egemenliği altında yaşama mecburiyetinde kalınması anlamına geliyordu. Bu durum din ve kültür meselelerini beraberinde getirdi ve Hint müslümanların güvenilebilecek bir merkez aramaya, dolayısıyla zamanın en güçlü İslâm devleti durumundaki Osmanlılar'a daha fazla yakınlaşmaya sevketti. Bâbü'lî'nin XIX. yüzyılın ortalarında Bombay ve Kalkûta'da konsolosluk açması da bu yakınlaşmayı etkiledi. Böylece gittikçe yayılan Osmanlıcılık duyguları 1853'te Kırım Savaşı sırasında açığa vuruldu ve Hindistan'ın bazı şehirlerinde Türk ordusu için yardım toplandı. Hint müslümanları, İngiliz hâkimiyetine karşı 1857'de başlatılan büyük direniş sırasında Osmanlı Devleti'nden des-

ğünü üstlenmiş ve kurulan Encümen-i İslâm, Encümen-i Te'yid-i Türkiye ve Meclis-i Müeyyid-i İslâmiyye cemiyetleriyle Dârü'lulûm-i Diyûbend gibi dinî eğitim müesseseleri yardım toplama kampanyaları başlatmışlardır. Bu sırada Hindistan'daki hâkim duyuğu, İslâm dünyasının ümidi olan halifenin idaresindeki son müslüman devletine yardım edilmesi gerektiği şeklindedir. Onlara göre eğer Osmanlılar da ortadan kalkarsa İslâm'ın geleceği tehlikeye girecektir. Hindistan müslümanları başka bir devletin vatandaşı olmakla birlikte dinî açıdan Osmanlı halifesine bağlıdır; dolayısıyla gerektiğinde ellerinde bulunan imkânları halifenin kullanımına sunmaya mecburdurlar.

1880'lerden itibaren İngiliz-Osmanlı ilişkilerinde başlayan soğukluk Hindistan müslümanlarının Osmanlılar'a karşı tavırını da etkilemiş ve müslümanlar zaman zaman kendilerini sıkıntıya hissetmişlerdir. II. Abdülhamid döneminde Osmanlı Devleti'nin Hindistan'a yönelik faaliyetle-

vurgulayarak İslâm dünyasına yönelik faaliyetler içerisine girmeleri ve Hindistan'da etkin olmaya başlayan Aligarh Okulu'na mensup aydınların bunlarla temasa geçmeleri neticesinde tekrar güven sağlanmış, Trablusgarp ve Balkan savaşları sırasında yine aynı coşkuyla Osmanlılar için yardım toplanıp gösteriler yapılmıştır. Balkan Savaşı esnasında da bir sağlık ekibi teşkil edilerek Türkiye'ye gönderilmiş ve bu ekip savaş alanında yoğun çalışmalarda bulunmuştur.

I. Dünya Savaşı Hindistan müslümanlarına felâket getirdi. Osmanlılar'la İngilizler'in karşı karşıya gelmemeleri için gayret sarfeden müslümanlar bunun gerçekleşmemesi üzerine Osmanlılar'dan yana tavır koydular. Bu durumdan rahatsız olan İngilizler daha savaşın başında, kamuoyunu yönlendirici yayın yapan gazeteleri kapatarak Mevlânâ Muhammed Ali ve Ebû'l-Kelâm Âzâd gibi etkili aydınları tutukladılar. Bu arada, müslümanların mukaddes beldelerle ve hilâfetin durumuyla ilgili beklentilerini garanti edecek teminatlar vererek ve bazı din adamlarından baskıyla Osmanlılar aleyhine fetvalar alarak halkı sakinleştirmeyi başardılar. Savaşın sonunda Osmanlı Devleti'nin kaderinin tartışıldığı günlerde Hindistan müslümanları yine yoğun bir kampanya ile İngilizler'e savaş sırasında verdikleri teminatları yerine getirmeleri hususunda baskı yapmaya başladılar. Bu çerçevede oluşturulan Hindistan Hilâfet Hareketi, Hindû ve müslüman bütün Hintliler'in katılımıyla büyük bir millî dava halini aldı. Bir taraftan Avrupa'ya heyetler göndererek Osmanlılar'ın hayatta kalma mücadelesi desteklenirken bir taraftan da pasif direnişle İngiltere'ye baskı yapıldı; Sevr sonrasında ise Anadolu'da başlayan Millî Mücadele'ye malî destek sağlandı. Bu mücadelenin başarıyla sonuçlanması coşkuyla karşılandı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması İslâm âleminin kurtuluşu sayıldı. Ancak çok geçmeden Mart 1924'te hilâfetin kaldırılması şaşkınlığa sebep oldu ve kabullenilmedi; bu tarihten itibaren Türkiye'ye karşı gösterilen ilgi de yerini yavaş yavaş kayıtsızlığa bıraktı.

BİBLİYOGRAFYA :

Seydi Ali Reis, *Mir'âtü'l-memâlik*, İstanbul 1313, s. 13 vd.; Feridun Bey, *Münşeat*, I, 280, 395-396; Naimâ, *Tarih*, III, 1263; Cihangir, *The Tuzuk-i Jahângiri or Memoirs of Jahângir* (trc. A. Rogers - H. Beveridge), New Delhi 1978, s. 2, 144, 145; İzzî, *Tarih*, İstanbul 1199, I, 13-16; M. Haq, *The Great Revolution of 1857*, Karachi 1857; W. W. Hunter, *The Indian Musalmans*, Calcutta 1876, s. 117-123; *Riyâzü'l-inşâ* (nşr.

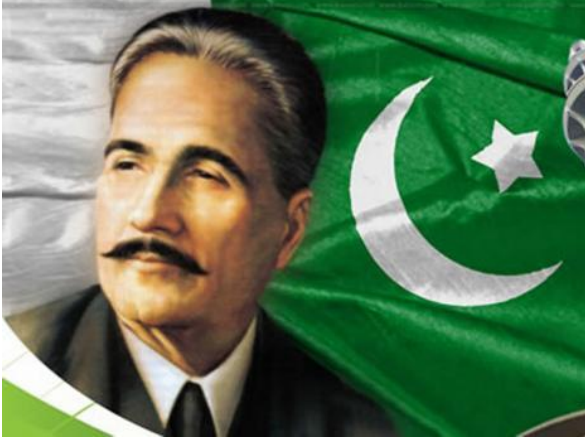
İlâhîlar. Bazı kaynaklar, Osmanlı sultanının Hindistan'a bu çerçevede bir mektup gönderdiğini ve halka İngilizler'e karşı koymamaları hususunda tavsiyelerin yer aldığı bu mektubun camilerde okunduğunu yazmaktadır.

Hindistan, 1858'de Bâbürlü hânedarının sona ermesinin ardından resmen İngiliz sömürgesi haline gelirken Hint müslümanları da Osmanlı Devleti'ne karşı daha yakın bir ilişki içerisine girdiler. Bunda, 1857 olaylarından sonra Osmanlı topraklarına sığınan Hindistanlı ulemânın faaliyetleri kadar gelişen haberleşme ve ulaşım imkânlarının da tesiri bulunmaktadır. Hindistan müslümanlarının Osmanlılar'a karşı beslediği duyguları belirleyen bir başka etken de Osmanlı-İngiliz ilişkilerinin mahiyetidir. 1880'lere kadar bu ilişki genelde pek soğuk olmadığı için Hindistan müslümanları da duygularını serbestçe dile getirmişler, özellikle 1870'lerin ortalarından itibaren ve Doksanüç Harbi sırasında Osmanlılar için yardım toplamak, gösteriler yapmak, İngiltere hükûmeti nezdinde müracaatlarda bulunmak gibi yoğun faaliyetler içerisinde olmuşlardır. Özellikle bu savaş sırasında yerli basın Osmanlıcılık duyguların sözcülü-

ğuna sahip olan Hindistan müslümanlarıca yakından takip edilmiş, 1897 Yunan Savaşı ve Hicaz demiryolunun inşası sırasında büyük meblağlarda yardım gönderilmiştir. İngilizler de Hindistan'daki Osmanlıcılık duygulardan ve bu devlete gösterilen ilgiden tedirgin olarak gelişmelere karşı tedbir almak için bazı İstanbul gazetelerinin ülkeye girişini yasaklamışlar, Osmanlı vatandaşlarının faaliyetlerini kontrol altında tutmuşlar ve konsoloslukların çalışmalarına kısıtlamalar getirmişlerdir. Diğer taraftan Hindistan'a yönelik Osmanlı faaliyetleri sonucunda Sultan II. Abdülhamid'in şahsına karşı büyük bir saygı ve bağlılık oluşmuştur. Nitekim II. Meşrutiyet'in ilânı ve daha sonra II. Abdülhamid'in tahttan indirilmesi üzerine Hindistan'da büyük bir şaşkınlık yaşanmış ve müslümanlar bir süre bu gelişmeleri kabul etmediklerini açıklamışlardır. Ancak daha sonra, İttihatçılar'ın hilâfet gibi bazı dinî kurum ve sembollerin önemini

Dr. İkbâl ve İngilizler

Dr. Muhammed İkbâl (1877-1938)

Kraliçe Victoria öldüğü zaman Dr. Muhammed İkbâl ona bir ağıt yazmıştır. Duygularını anlatmak için yazdığı bu manzumesinde şöyle demektedir:

**"Kraliçe'nin cenazesi kaldırılmıştır;
Kendisine saygı göstermek gayesiyle
İkbâl uçarak gelsin; Kraliçe'nin yolun-
da hâk yani toz toprak olsun.**

**Durum aynıdır; isim ne olursa olsun;
Kraliçe'nin öldüğü aya "Muharrem"
ayı ismini verelim."**

"Bugün Müslümanların bayram günüdür derler. Böyle bir bayramdan ölüm daha iyidir."

"Ey Hindistan! Allah'ın gölgesi başından eksik oldu; Vatandaşlarının üzüntülerini hissedenden bir kişi vardı, fakat o da gitti;

"Halkın gökleri saran matemi işte onun içindir; Bu cenaze ise Hindistan'ın süsü olan Kraliçe'nin cenazesidir."⁷¹

Prof. Dr. Ethem Ruhi Fırlalı'nın açık itirafı

Prof. Dr. Ethem Ruhi Fırlalı, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yazdığı Kadiyanilik adlı kitabında şöyle demektedir:

**"İhsan İlahi Zahir ve Ebul Ala El-Mevdudi, Kadiyaniyenin İngilizler tarafından ortaya çıkarılmış bir hareket olduğunu ileri sürmektedirler. Ancak bu, gerçekten çok kesin bir iddia olmaktadır. Üstelik elimizde, bu iddiayı destekleyecek deliller de bulunma-
maktadır..."**⁷²

Elinde delil olmadığı halde bir şeyi yaymak yalancıların işidir. Nitekim, Ebu Hüreyre'nin⁷³ rivayet ettiği göre Peygamber Efendimiz^{sav}, "İnsanın her duyduğu şeyi yayması, yalancı olması için yeterlidir, buyurmuştur."⁷³

⁷¹ Bakiyat-i İkbâl; Derleyen: Seyyid Abdülvahid Mu'ini; Ayna-yı Edeb Şirketi; Anar Kali; Lahore, 2. Baskı, sayfa 73,76,81,90

⁷² Kadiyanilik (Ahmediye Mezhebi), 9 Eylül Üniversitesi Yayınları, İzmir, 1986

⁷³ Müslim, Her duyduğunun yayılmasının yasak olması babı

İsa Mesih Hindistan'da

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed hazretleri "İsa Mesih Hindistan'da" adlı eseri 1899 yılında yazmıştır. Kendileri kitabın önsözünde şöyle der:

"Bu kitabı yazmaktaki amacım, müslümanlarla hıristiyanların birçok fırkalarının Hz. İsa'nın hayatının ilk ve son dönemi hakkındaki yalan yanlış ve korkunç düşüncelerini, gerçek olaylar, en mükemmel ve doğru ispatlanmış tarihî şahadetlerle yabancı milletlerin eski yazılarına dayanarak ortadan kaldırmaktır.

Bu düşüncelerin korkunç sonuçları sadece Yüce Allah'ın tevhidini talan edip yağma etmiyor, bu ülkenin müslümanlarının ahlakî durumuna da devamlı olarak çirkin ve zehirli bir etki yapıyor...

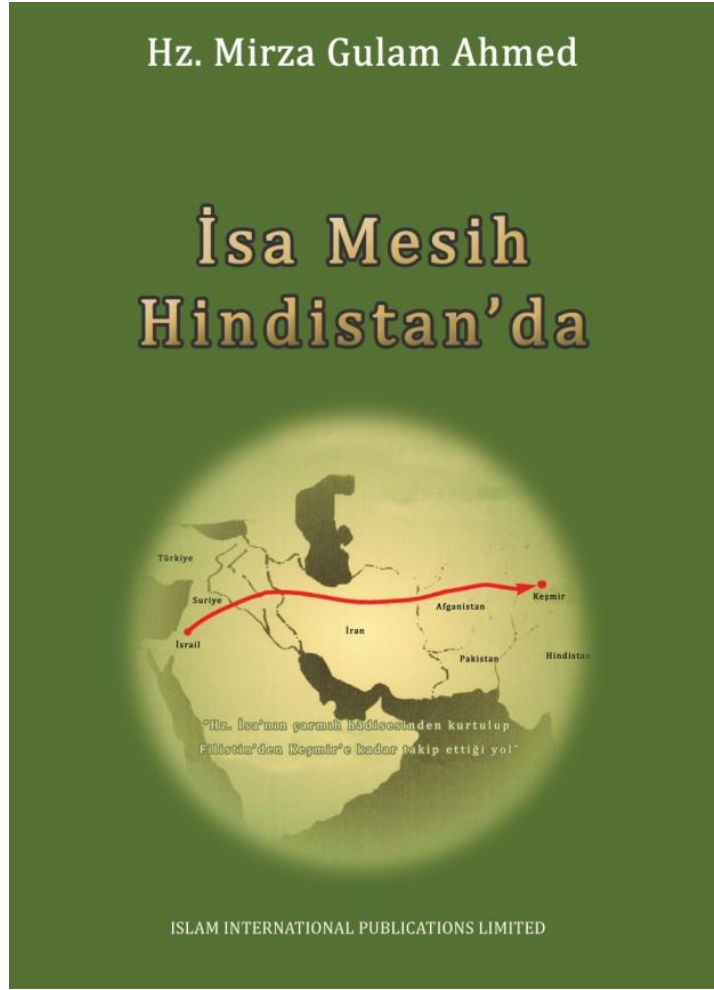
Bu eserde yer alan gerçekleri kötü zan ile sakın elinizden bırakmayınız. Biliniz ki, bu araştırmalarımız sıradan

bir tetkik değildir. Bütün delil ve ispatlar, son derece araştırma ve incelemelerden geçirilerek ortaya konmuştur. Biz Cenab-ı Hak'tan niyaz ederiz ki, O bu işte bizim yardımcımız olsun. Kendisinin özel ilhamı ve ilkâsıyla⁷⁴ gerçeğin üstün ışığını bize ihsan etsin. Çünkü doğru bilgi ve katıksız marifet ancak O'ndan inip O'nun lütfuyla gönüllere kılavuzluk eder. Âmin, sümme Âmin!"

Sayın Dr. Abdulgaffar Han tarafından Türkçeye çevrilen bu kitap 2008 yılında basılarak dilimize çok değerli bir eser kazandırılmış ve Hz. İsa'nın (as) hayatının özellikle son bölümü hakkında çok önemli bir boşluğu doldurmuştur.

Araştırma yapan akademisyen ve öğrencilere bu kitabımızı posta ile ücretsiz gönderebileceğimiz gibi

<http://ahmediye.org/> adresinden Kütüphane-Kitaplar bölümünden online olarak da istifade edilebilir.

⁷⁴ Yüce Allah tarafından İlham yoluyla bazı şeylerin kalbe indirilmesi.